

DEOKUPĀCIJA
DEKOLONIZĀCIJA
DEBOĻŠEVIZĀCIJA

2003. gada
17. aprīlis – 1. maijs

cena: Ls 0,20

Nr. 8 (30)

LATVIJAS NACIONĀLĀS FRONTES UN APGĀDA "VIEDA" INFORMATĪVAIS BIĻETENS

LATVIETI, LASI PATS UN DOD
LASĪT ARĪ CITIEM!

PIEPRASĪET
laikrakstu *DDD*

kioskā pie
Brīvības pieminekļa un
Preses apvienības
kioskos
visā Latvijā!

Iepriekš iznākušos numurus
visērtāk varat iegādāties
RĒRIHA GRĀMATNĪCĀS
Rīgā, Čaka ielā 26 un
Čaka ielā 50

Latvijas Nacionālā fronte
sirsnīgi sveic savus
atbalstītājus
LIELDIENĀS!

Lai Pavasara svētki iedrošina
ikvienu degošu sirdi
cīņā pret tumsu –
par Taisnīguma uzvaru!

Steidzīte Freiberga

MANA ZEME

Skrien ausmas kumeļš mākoņkalnā klusi,
Tam ceļā saule zelta tiltu sver,
Bet mana zeme raras pielijusi,
Ar dimantlāsēm skropstās plakstus ver.

Tā raud vēl okupantu piegānīta,
Vēl svešas mēles viņas vārdu smej.
Gan tauta šausmīta, gan piemānīta,
Bet latvju vanags vēl joprojām skrej.

Caur gadu simtiem skries – tā Rainis vēsta.
Un tautai būt, ja dzīvs būs senču gars.
Ik latvietim būs mūžos brīve svēta –
Viņš okupantus trieks no savas valsts.

Ak Latvija! Tu Dievzemīte mana!
Te latvim zemi art un pļavu brist!
Tam pienākuma svētāka vairs nava,
Kā Tevi nosargāt vai – cīņā krist.

IEKŠĒJĀIS PROTESTS

SARUNA AR AKCIJAS ES PAR MIERU INICIATORU UN ĒRIKU STENDZENIEKU

"*Militāristiem un politiķiem nav izvēles. Viņiem karš ir tikai sarkanās bultiņas kartē. Dzīvītie ir gabalos sarausti, degoši cilvēki. Tieši tādi pat, kā mēs, vai mūsu bērni. Padomājiet, un, ja jūtat, ka tas jums ir svarīgi – parakstieties šajā lapā. Pret karu? Par mieru? Šoreiz – par saprātu.*" (balsis@esparmieru.lv)
Saruna ar akcijas ES PAR MIERU iniciatoru un reklāmas aģentūras ZOOM radošo direktoru ĒRIKU STENDZENIEKU.

– Kas jūs pamudināja veidot akciju "Mēs par mieru"?

– Iekšējais protests.

Visa sākums bija 12. septembris, es skatījos uz sagrautajiem debesskrāpjiem, cilvēkiem. Gaisā jautās kaut kas tāds, ka šis ir tikai sākums. Līdz šim mēs bijām dzīvojuši mierīgi, visi kari bija notikuši tālu un uz mums nemaz neattiecās. Arī es biju tāds antisociāls un pilsoniski neapziņš tips. Interesējos par reklāmu, sievietēm un naudu. Bet tad pienāca brīdis, kad sāka palikt svarīgi, kas notiek ne tikai paša dzīvoklī, bet uz zemeslodes vispār.

Sekojojot norisēm pasaulē, sajutu, ka karš Irākā būs neatkarīgi no tā, vai tiks atrasti kādi pierādījumi, vai nē. Es redzēju, cik briesmīga ir tā divkosība, – viena valsts iebrūk citās valstīs, apsūdzot tās

grēkos, kas pašai piemīt simtkārtīgā apmērā. Faktiski vienīgā valsts, kurai ir visi iespējamie ieroči, indes un baktērijas, apsūdz citu, mazu, niecīgu valstiņu!.. Tā ir ārpātīga liekulība no ASV puses! Un tad es domāju, ko varu darīt. Mūsu mazā Latvija, tikai nesen ir atguvusi neatkarību. Tā kā mazs bērns, apjūsma stiprāko, sajūsminās, cik skaisti stiprākais prot uzspļaut likumiem, okupēt un darīt visādas riebigas lietas. Turklāt tas notiek it kā brīvības un demokrātijas vārdā!

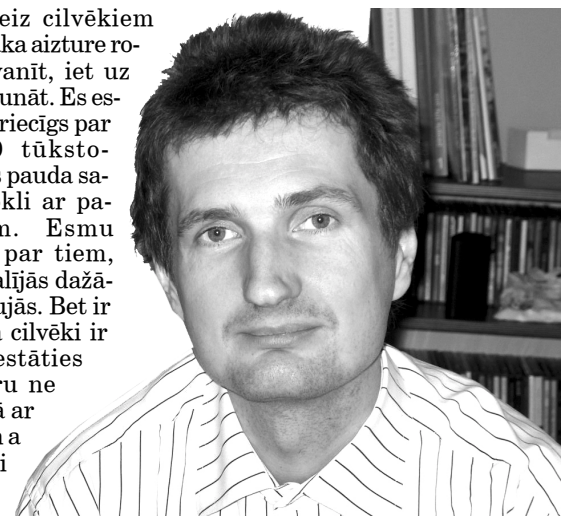
Esmu uzaudzis aukstā kara apstākļos un ļoti labi atceros, kāda bija PSRS propaganda, kādi plakāti skolā karājās pie sienām, ko nozīmē atomsprādziens, atombumbas, ko nozīmē atomkarš. Pirms gada es lasīju, ka Amerika lauž stratēģisko kodolieroču drošības līgumu, Amerika pieļauj, ka varētu izmantot kodolieročus...

– Kāda bija sabiedrības atsauce?

– Runājot par sabiedrības atsaucību, man bija bail, ka beigās es izrādīšos tas vienīgais "stulbenis", kas pliks būs izskrējis prožektorā staros. Tāpēc esmu gandarīts un priecīgs, ka izraisījās plaša diskusija un rezonanse. Bet, sēžot pretī aizsardzības ministram un ārlietu ministrei, dzirdēju tikai veikli virknētas, neko nepasakošas frāzes...

Es domāju, ka šī akcija bija brīnišķīgs katalizators. Ne tikai šī kara aspektā, bet pilsoniskas sabiedrības aspektā.

Nākamreiz cilvēkiem būs mazāka aizture rosiņās, zvanīt, iet uz ielas un runāt. Es esmu ļoti priecīgs par tiem 30 tūkstošiem, kas puda savu viedokli ar parakstiem. Esmu priecīgs par tiem, kas piedalījās dažādās aptaujās. Bet ir bēdīgi, ja cilvēki ir gatavi iestāties par mieru ne vairāk kā ar telefonu zvanu vai



Ēriks Stendzenieks: "Ar prezidenti pēdējo divu gadu laikā ir noticis kaut kas ļoti slikts, ja es zinātu kas ar viņu ir noticis, tad es būtu vai nu ārsts, vai pretizlūkošanas ģenijs."

uzvārda uzrakstīšanu internetā, bet nav gatavi uzvilkt mētelī, aiziet līdz Doma baznīcai un parakstīties.

– Līdz pēdējam brīdim biju klāt Saeimā, kad notika debātes un balsojums par Latvijas atbalstu Irākas konflikta militārai risināšanai. Deputāts Arvids Ulme izgāja tribīnē ar savāko parakstu mapēm rokās un uzsvēra, ka par režīmu ir saucama tāda valsts pārvalde, kas neatbalsta jeb nerēķinās ar tautas viedokli un, norādot uz parakstījušos 25 tūkstošu viedokli, kā arī aptauju datiem, kas aplie-

cina, ka 80% Latvijas iedzīvotāju ir pret karu, aicināja Saeimu rēķināties ar sabiedrības viedokli. Savu pretkara nostāju viņš pamatoja arī ar starptautiskajām tiesību normām. Pēc viņa uzstāšanās vairāki deputāti un Kalliete metās tribīnē un, piesaucot Minhenes konferenci, pacifistus sauca par glēvuliem. Tika izvērtā ista kara propagandu. Kā jūs to komentētu?

► 4. lpp.

VIENTĪBĀ TIK SPĒKS!

Labdien, DDD!

Pēc visa spriežot, Pasaules bojāeja ir neizbēgama, ja vien... Bet pašreiz šis "ja vien..." ir ļoti nevarīgs un bezspēcīgs. Nedomāju filozofēt augstās kategorijās, arī Dzīvās Ētikas Mācību neesmu lasījis (ļoti gribētos), bet gribētos izteikt savas, un ne tikai savas, domas, izejot no veselā saprāta, patiesības un taisnības jēdzieniem, mūsu vectēvu vienkāršās, bet ļoti patiesās saprašanas. Viss tas, kas redzams TV, dzirdams radio, lasāms nomenklatūras presē, izsauc šausmas, kādā ārpātā dzīvojam. Šis nomenklatūras "prominento" personu – padibeņu vāvuļošana, "smalko" aprindu – deģenerātu rīkotās orgājas un dažnedažādās dzīres un ugunošanas, sajaucoties ar vienkāršās tautas vārgiem palīgā saucieniem, rada baisu, pūsnaktu murgu "koncertu". Murgs, kurš cilvēkam ar veselo saprātu ir nepieņemams. Vai cilvēks ar veselo saprātu attais-

nos agresiju pret jel kādu suverēnu valsti? Vai cilvēks ar veselo saprātu attaisnos veselu tautu izkaušanu, bērnu un sirmgalvju slepkavošanu? Cilvēks, kurš nokāvis otru cilvēku, ir slepkava un sodāms ar visbargāko sodu. Bet, ja agresijas rezultātā tiek slepkavoti cilvēku simti un tūkstoši, kā tad tam visam rast attaisnojumu? Nekā!!! Čečenija, Irāka... varbūt nākošā Latvija? Slepkavas, kuri jāsoda! Nākošiem visbargākais sods pienākas nodevējiem! Mūsu valsti vada savas tautas nodevēji, kliķe, kura savtīgās intereses vērtē augstāk par tautas dzīvību. Nesaukšu vārdos, jo viņi visi ir savtīgi nelieši, ar dažiem izņēmumiem. Sātans ir paņēmis šo cilvēku saprātu un svin uzvaru pār šiem ļautiņiem, kuri, tikusi pie varas, mīda kājām visu cilvēcīgo, savu tautu, savu tēvu tēvu piemiņu. Šis sātana uzvaras gājiens pret Pasauli, kā to savā intervijā laikrakstā DDD Nr. 7(29) izklāstījis

A.Gardas kungs, izskaidro kā un kāpēc cilvēkam tiek atņemts veselais saprāts un pakļauts sātana diktātam. Bet tikai pagaidām. Dievs neļaus šiem ļaunajiem spēkiem triumfēt pār cilvēci, un sods par pakļaušanos ļaunumam būs bargs.

Eduard Pāvul, kur Tu esi pazudis? Atmosdās sākumā Tava balss, apsūdzot ne vienu vien mūsu tautas kangaru, lika ieraut galvu plecos daudzēm mūsu varturiem. Vai esi nopirkts par lētu viru? **Jāni Vanag**, ar cerībām un lepnumu raudzījāties kā Tu atteicies vadīt dievkalpojumu šiem elles kalpiem. Beidzot kādam šinī zemītē ir mugurkauls un nacionālā stāja, pašlepnums... Čuš! Izkūpēja kā dūmi. Kābats mācītājs, melnsvārcis, vai tā? Arī pār Tevi sātans svin uzvaru. Nopirka? Piedraudēja? **Pujata kungs, Kavača kungs** vēl kaut ko mēģina iebilst pret šo nevērtību, bet kur pārējie? Jums vajadzētu iet pirmajās rindās, lai aizstāvētu savu tautu, savu draudzi no tā ļaunumu, kas vājā mūsu latviešu tau-

tu. Kur tad jūs ņemsit draudzi, ko vadīt un ganīt, ja ļausiet to iznīcināt? Savs nopietns vārds būtu teicams mūsu "inteliģencei", bet kā redzat, lieku šo vārdu pēdējās, tāpat... Paldies mūziķiem, ka viņi vismaz neļauj aizmirst latviešu dziesmas, paldies par to pašu, kaut gan varētu vairāk, – kā **Kaspars Dimīters**, savās dziesmās atmasko šo kliķi un nesamierinās ar notiekošo.

Bet pa to laiku latviešu tauta mirst – kā garīgi, tā arī fiziski... Dejojami un dziedādami tuvojāties bezdibēnim. Kad beidzot apskaidrosies mūsu prāti, lai pretotos ļaunumam? Vai nebūtu laiks palīdzēt **A.Gardas kungam**, kurš viens ar savām meitenēm cīnās par visu mūsu izdzīvošanu un pastāvēšanu!?

Ar dziedāšanu "Dievs, svētī Latviju" vien nepietiek, arī roka jāpieliek un dvēsele jāieliek! Tev mūžam dzīvot, Latvija!

Ar rūgtumu, bet cerībā
Jānis ZIVERTS
Ventspilī



Līga MUZIKANTE
galvenā redaktore

Kāds cilvēks man piezvanīja un pastāstīja, ka esot runājis ar radio žurnālisti **Liu Guļevsku**, lai noskaidrotu, kāpēc viņa ir tik piegļaimīga pederastam **Kārlim Streipam**. Lia Guļevska ir iesaukusies, ka metīšot nost klausuli, ja zvaniņtājs aizstāvēšot Aivaru Gardu, jo viņš esot provokators, kas apmulķojis meitenes.

Tad sanāk, ka pie tā, ka K.Streips zaudēja mums tiesu, vainīgs ir **Aivars Garda**, kurš mūs ir tā apmulķojis, ka pat tiesnesim viss sajuka un pielipa "apmulķotība"? Pat Streipa divas advokātes nespēja viņu vairs atmulķot atpakaļ. Nu, jā, liels spēks tādām "apmulķošanas" paņēmieniem, kas nostājas pret tumsonību! Pēc pieredzes zinu teikt, ka īstas vērtības, kas atbilst Dieva likumiem, var paņemt savā varā tik spēcīgi, ka tumsonības piekritējiem nākas tikai nopūsties: "Vēl viens apmulķots!" Tik tiešām no ausīgu stulbeņu vielokļa viss pareizais ir nevajadzīgas mulķības.

Grāmatās raksta, ka diženajam grieķu domātājam **Anak-sagoram** viņa lidzgaiteņi mēdza piezīmēt ēzeļa ausis, un izmēdīt ēzeļa balsi. Tumsoņi kļuva nikni viņa tiešo domu dēļ. Arī **Džordāno Bruno** izsmēja un par viņu ķiķināja, jo zinātnieks bija tik ļoti "apmulķots" no patieso Zināšanu grāmatām, ka apgalvoja, ka Zeme griežas ap Sauli, nevis balstās uz bruņurupučiem. Visos laikos ikviens mietpilsonis, kurš milē valdošā režīma skolās samācītos un pūli saklausītos prātojumus, nespēj atteikties papīrgāties vai pašausmināties par cilvēkiem, kuri nostājas pret viņu maldiem. Šādas erudītiem nelgām un tumsoņiem neērtas personas tiek apsaukatas par provokatoriem, mulķotājiem, apmulķotājiem, kazām, ēzeļiem, cūkām, mērķaķiem, krokodiliem utt.

Interesanti kādreiz palasīt interneta portālus, īpaši tad, ja ir publicēta kāda informācija par mums. Piemēram, pēc Streipa izgāšanās tiesā daudzviet bija lasāmi pašu pederastu sacerēti komentāri par mums, meitenēm. Tik tiešām aprīņojamu niknumu un agresiju līdz "baltajām pelītēm" degradētajā sabiedrības daļā ir izsaukusi mūsu uzvara. Pederasti un viņu aizstāvji ņemas "melnās miesās", lai tikai mēģinātu mūs pazemot. Nekas nesanāk! No viņu vārdiem un darbiem saceljas tāda puvuma smaka, ka jāspiež deguns ciet, tomēr veselajā sabiedrības daļā viņi izsauca tikai pretīgumu, nevis atbalstu. Lai nu kā – izdzimtu naidis un zākas savā ziņā ir laba pazīme, kas liecina, ka mūsu darbība ir pareiza. Tikai tumsas un nekrietnības atzinēji neieredz Dabas likumus, izjūtot pamatīgu naidu pret pareizo un taisnīgu.

Tomēr visa šī lieta ar cilvēka prātiem ir ļoti nopietna. Prāts taču ir galvenais pasaules notikumu analīzes instruments! Tam patīk domāt un secināt – vai nu patiesību vai maldus – atkarībā no smadzeņu ievirzes. Tāpēc mēs, pēc Lias Guļevskas un vēl diezgan daudz citu cilvēku domām – Aivara Gardas apmulķotās meitenes, aicinām pašaieliedzīgus drosmīniekus pamēģināt mūs atmulķot atpakaļ! Ja apgalvojums, ka esam apmulķotas, tiešām atbilst patiesībai, tad ļoti vēlamies atkal tikt apgudrotas. Citādi šobrīd esam simtprocentīgi pārliecinātas, ka apmulķotie ir tieši tie lēticīgie, kuri nepretojas un uzticas **melno ložu** tautu degradācijas plānam, savā garīgajā tizlumā nemaz neaizdomājoties par tāda eksistenci.

Tā kā minētā telefona saruna manī un manās draudzenēs radīja jautājumus, tad pirmām kārtām publiski aicinām **Liu Guļevsku**, kā raidījuma ar cēlo nosaukumu "**Mājas Svētība**" vadītāju, izmēģināt pirmajai roku mūsu atmulķošanu atpakaļ. Ja tik tiešām esam apmulķotas, tad, lūdzu, palīdziet saprast, kurā jautājumā! Gaidām arī citus misionārus, kuri uzņemsies šo grūto un nepateicīgo pienākumu! Gribu gan brīdināt – mēs šobrīd ar visu savu sirdi esam pārliecinātas par to, ka mūsu cīņa ir taisnīga. Tāpēc lūgšim vārgus "atmulķotājus" netraucēt! Bet Liu Guļevsku uzklaušosim ārpus kārtas. ❖

TAUTU TIESĪBAS – NOASA ŠĶIRSTS CILVĒCEI

SARUNA AR AIVARU GARDU

– Mūsu avīzes lasītāji un Latvijas Nacionālās frontes atbalstītāji jautā, kā viņi var palīdzēt Latvijas dekolonizācijas veicināšanā?

– Gribu uzsvert, lai cilvēki saprot, ka ar vēlēšanu palīdzību neko panākt nevarēsīm. Tāpēc ir jāgatavo jaunu – Ceturto Atmodu, kad simtiem tūkstoši cilvēku, sašutuši par mūsu Saeimu, valdību, prezidentu, izies ielās un pieprasīs šo varu nomainīt. Tikai tad mēs varēsīm izveidot latviešu tautas interesēs strādājošu Saeimu, valdību un prezidentu. Tāpēc katram Latvijas Nacionālās frontes atbalstītājam ir jāskaidro apkārtējiem cilvēkiem, ka vēlēšanas tiek viltotas visur, ne tikai pie mums, Latvijā. Jāizskaidro, ka tie, kas šobrīd atrodas pie varas pasaulē, ir **melnās ložas**, kuras radījušas arī šos "Cionas gudro protokolus". **Melnās ložas** ir izdarījušas visu, lai to ieliktie cilvēki atrastos pie varas pārsvarā visās pasaules valstīs. Tās arī atklāti saka savos protokolos, ka godīgs cilvēks nemaz nevar tikt ievēlēts augstā amatā. Bet tās valstis, kurās **melno ložu** ieliktņi tomēr pie varas neatrodas, tiek pasludinātas par ienaidniekiem.

Lai kāds arī būtu Sadams Huseins, par ko mēs nevaram iegūt patiesu informāciju, tomēr viņš nekad nav bijis degradēto Rietumu valstu pakalpiņš. Tādēļ viņš ir kļuvis par ienaidnieku Rietumiem. Tagad arī Ziemeļkoreja ir jauns ienaidnieks utt. Tā **melnās ložas** ar savā varā pakļauto spēcīgo valstu starptautiecību ir nonākušas pie ļoti lielas varas pasaulē. Kā redzams, tās grib pārņemt visu varu. Bet vienīgais, kas var stāties pretī, ir **tautas**. To arī apliecina **melno ložu** protokoli. Mūsu avīzes lasītāji varēs lasīt šajos publicētajos protokolos, ka **melnās ložas** baidās tieši no tautas sacelšanās, no varoņiem, kuri modina savu tautu no hipnotiskā miega, kādā to tur **melno protokolu** īstenotāji. Viņi arī atzīst un draud, ka šī cīņa starp viņiem – gudrajiem un šiem tautas pārstāvjiem būs tik nežēlīga, kādu cilvēce vispār nav redzējusi. **Melnās ložas** paredz savu uzvaru šajā cīņā, tomēr tā nav taisnība. To viņi saka tikai savā bravūrā un naidā, jo paši augstākie **melno ložu** vadītāji jau jūt savu galu, to nejut tikai zemākie velnēni un raganas – dažādu valstu prezidentu, prezidentītes, kas rozenkreiceru ordeņos ir samācījušies pilnīgas mulķības, ka tautām ir jāzināst. Starp citu, rozenkreicera ordeņa izdotajās grāmatās, viņu ezotēriskajā mācībā, tiek uzsverts, ka tautas iznīkšot. Pašreizējā rozenkreiceru mācība ir **sātaniska**, ko pierāda vilgīgi kopā savītā patiesība ar meliem – tā atzīst atkalieņiem, kas ir taisnība, bet paziņo, ka nākotnē tautas vairs nebūšot. Tie valstu vadītāji, kas kādreiz pabijuši ro-

zenkreiceru ordenī, ir tā "izmežģījuši" savas smadzenes, ka nespēj vairs sakarīgi vērtēt. Tik tiešām – ar "izmežģītām" smadzenēm ir diezgan grūti vadīt valsti, bet tādas ir gan drīz visiem valstu vadītājiem – īpaši Rietumu valstu vadītājiem!

Ja valsts vadītāji nenormālu parādību ir gatavi uzskatīt par normālu, tad viņi paši nav normāli – tā tad **psihopāti**. Valsts vadītājs, kurš neiestā-



jas pret homoseksuālismu, ir **psihopāts**. Tie, kas vēl šaubās, lai palasa Latviešu Konversācijas vārdnīcu, kur rakstīts par homoseksuālismu.

Trīsdesmitajos gados cilvēce bija veselīgāka un homoseksuālisms jau tad sauca par **psihopātiem** jeb psihiski nenormāliem cilvēkiem. Mūsu tauta domā, ka tie, kas vada valsti, ir normāli, bet patiesībā viņi ir **psihopāti**, jo daudzi, ja ne paši ir ar homoseksuālām novirzēm, tad vismaz tās atzīst par līdzvērtīgu seksuālo orientāciju un pret to necinās.

Tas viss liecina, ka mums, latviešiem, mūsdienu pretošanās kustības dalībniekiem, ir obligāti jāgatavo Ceturto Atmodu. Kaut arī tā jau ir sākusies, tomēr vēl nav tādā aktivitātes pakāpē, kāda ir nepieciešama, lai mēs varētu mainīt pastāvošo kangaru-pederastu tautas sacelšanās, un rozenkreiceru režīmu pret normālu valsts iekārtu, kurā valda taisnīguma un mīlestības principi, nevis netaisnība un naidis. Jo naidis, kuram mūsu valsts vadītāji izjūt un izrāda pret savu tautu, ir nenormāls.

Katram Latvijas Nacionālās frontes atbalstītājam ir jāskaidro, ka nedrīkstam būt savā zemē kalpi! Ir jāsaprot, ka Latvijā visiem uzņēmumiem, zemei, citiem ipašumiem ir jāpieder latviešu tautai. Mēs nedrīkstam būt algotņi okupantiem. Īpašumi, kurus ieguvuši svešautieši, ir jānacionalizē. Pēc tam varēsīm atdot saviem tautiešiem un visu tautību likumīgajiem pavalstniekiem pārvaldīšanai uz kooperācijas pamatiem. Šobrīd, kamēr vēl īpašumi okupantiem nav atņemti, lai viņi labāk tos pārdod un brauc prom! Tad, kad latviešu tauta nāks pie varas savā zemē, okupantiem tiks atņemtas visas tiesības un īpašumi Latvijā. Ar īpašu Saeimas lēmumu un izņēmuma kārtā tos varētu saglabāt tie okupanti, kuri būs aktīvi piedalījušies sa-

vu okupantu statusā esošo tautiešu repatriācijā uz etnisko dzimteni.

– Daudzi cilvēki no sirds uzskata, ka Latvijas dekolonizācija atnesīs ļaunumu, ka homoseksuālisms nav kaitīgs utt. Vai ir iespējams viņus pārliecināt par pretējo?

– Ir iespējams. Jo ļoti daudz cilvēku atrodas šīs **psihopātu**, kuri ir gan pie varas, gan starp žurnālistiem, propagandas ietekmē. Kā var Latvijas dekolonizācija nest ļaunumu? Šāda iedoma vien jau ir **psihopātisma** pazīme. Patiesa brīvība taču nevar radīt ļaunumu! Šobrīd, kamēr kolonisti brādā mūsu zemi, mēs neesam patiesi brīvi. Protams, kolonizators var pretoties dekolonizācijai, jo viņam nepatīks, ka gribam būt saimnieki savā zemē. Tāpēc jau arī kolonizators ir mūsu ienaidnieks, bet tas taču nedrīkst atturēt no atbrīvošanās! Ja tagad normāliem cilvēkiem dotu iespēju televīzijā, radio un presē plaši iz-

teikties, jau pēc mēneša visi psihopātu nohipnotizētie būtu atkal atjēgušies. Tikai pašus iesīkstējušos **psihopātus** nevar pārliecināt. Tad, kad at-

“Mums kopīgi ir jāveido JAUNS TAUTAS RAKSTURS. Ikvienam individuāli ir jāpārstāj būt glēvam. No glēvuļiem mums jāizveidojas par drošsirdīgiem vīriešiem un sievietēm.”

teikties, jau pēc mēneša visi psihopātu nohipnotizētie būtu atkal atjēgušies. Tikai pašus iesīkstējušos **psihopātus** nevar pārliecināt. Tad, kad at-

hipnotizēsīm tautu, mēs redzēsīm, kuru cilvēku smadzenes ir skārusi neatgriezeniska gangrēna, kuri ir tā degradējušies, ka viņiem palīdzēt vairs nav iespējams. Savas tautas nemīlēšana, nišana un nīcināšana ir apziņas deģenerēšanās pazīme, apziņas gangrēna, kuru veicina **psihopātu** propaganda. Daudzas apziņas varētu izglābt, ja mūsu rokās būtu prese un katru dienu varētu stāstīt patiesību.

– Eiropas Savienībā indivīdu cilvēktiesības tiek vērtētas augstāk par Tautu tiesībām. Kā šāda veida nostādījums ietekmē cilvēces attīstību?

– Tas rada neiedomājamu absurdu. Tā sekas ir graužošanas. Cilvēce ir Dabas daļa. Ja to salīdzina ar dzīvnieku pasauli, tad redzams, ka tajā pastāv sugas. Katras sugas indivīds tiek vērtēts zemāk nekā pati suga kopumā. Ja ir izdzīvošanas draudi kādai sugai, tad iedarbojas īpaši aizsargmehānismi, kad atsevišķi dzīvnieki apzināti iet bojā, lai izglābtu savu sugu. Visa cilvēce sastāv no rases, un rases – no tautām. Protams, tautu tiesības ir augstākas par katra atsevišķa cilvēka tiesībām. Tāpat arī dzīvnieku sugas tiesības ir augstākas par atsevišķa dzīvnieka tiesībām. Arī dzīvnieki ir nodalījuši savas teritorijas, neviens no citas sugas nedrīkst netraucēti ievākties otras sugas pārvaldītā teritorijā. Dabā pastāv stingri, ļoti mērķtiecīgi un gudri likumi, kas darbojas, lai noturētu līdzsvaru un visas sugas varētu pilnvērtīgi attīstīties. Tāpat

arī cilvēces līdzsvara saglabāšanai katrai tautai ir ļoti liela nozīme. Tādēļ arī indivīda tiesības nekad nedrīkst būt augstākas par Tautu tiesībām, jo tas grauj cilvēces attīstību. Tādēļ "Cionas gudro protokolos" ir paredzēts iznīcināt tautas. Eiropas Savienība ir **melno ložu** izgudrots veidojums, kur netiek ievērotas Tautu tiesības. Daudzām tautām – latviešu, čečenu, kurdu, basku u.c. – ir nepieciešama Tautu tiesību aizsardzība, lai tās varētu izdzīvot.

Tautas bruņojas, lai aizstāvētu savu zemi no ienaidnieka. Ir zemes, kur arī sievietes un bērni prot cīnīties. Lai izdzīvotu tauta, indivīdam ir jābūt gatavam upurēt savu dzīvību tās labā. Tāpat var būt apstākļi arī ģimenē, kad tēvam vai mātei ir jāiet bojā, lai izglābtu bērnus. Vērtējot indivīda tiesības augstāk par Tautu tiesībām, sabiedrība demoralizējas, rodas visatļautība. Interesanti, ka sātanisti baidās atklāti vērtēt indivīda tiesības augstāk par ģimenes tiesībām, jo saprot, ka tam cilvēki tik ātri nepiekritīs un aizdomāsies, ka kaut kas nav kārtībā. Bet patiesībā tauta taču ir lielāka ģimene! Tāpēc nepieciešams atmaskot melno ieceri sagraut tautas. Katram Latvijas Nacionālās frontes atbalstītājam ir jāatmasko šie **tumsas meli**

un jāskaidro tautai patiesību.

Protams, ir atsevišķas jomas, kad atsevišķa cilvēka tiesības ir svarīgākas par naci-

onālo piederību. Piemēram, ārstam ir jāsniedz neatliekamā palīdzība ikvienam, nedomājot vai tas ir okupants, vai savējais. Tāpat arī gadījumā, ja okupants ir iekritis ālīgī, sliktst un krieviski sauc: "Palīgā!", garāmejošais latviešu patriots nedrīkst nodomāt, ka tas ir tikai okupants, labāk lai viņš nosliktst. Tas būtu amorāli. Šajā situācijā okupants obligāti ir jāglābj, jo saņemot palīdzību kritiskā gadījumā ir katra cilvēka tiesības. Bet, protams, okupantiem nav jāmaksā pensijas un viņu bērnu mums nav jāmaca par valsts līdzekļiem. Lai to dara viņu Māte – Krievija, ņemot pie sevis atpakaļ. Krievu valdība šobrīd pat nezina, kur likt savu sakrāto naudu, lai gan viņu zemē skolotājiem, strādniekiem algas nav izmaksātas. Tas tikai liecina, cik amorāli cilvēki var strādāt valdībā. Bet tomēr tas nozīmē, ka Krievijā naudas pietiek, un tā ir bagāta zeme, tāpēc lai tikai ņem savus izklīdušos bērnus atpakaļ. Mums nav jārupējas par viņiem.

– Tomēr latvieši ir tik ļoti glēvi un neuzņēmīgi, ka zēl skatīties. Tā mēs ar okupantiem galā netiksīm.

– Visiem latviešiem gribu teikt, ka mums kopīgi ir jāveido **jauns tautas raksturs**. Ikvienam individuāli ir jāpārstāj būt glēvam. No glēvuļiem mums jāizveidojas par drošsirdīgiem vīriešiem un sievietēm. Tādēļ nekādā gadījumā nedrīkst iespīdēties no bailīgiem latviešiem.



Latviešu partija
aicina ziedot un atbalstīt
AIVARU GARDU
pret viņu safabricētajā
kriminālvajāšanā,
iemaksājot naudu
Aivara Gardas atbalsta fondā:
Latviešu partija
(Reģ.Nr.90001396729)
Unibankas Rīdzenes nodaļa
Kods: UNLA LV2X
Konts: 50001598530
(ar norādi – Aivaram Gardam)



Citādi jau varētu klusēt par kādu leģionāru (šoreiz nesauksim viņu vārdā), kurš jau ir kļuvis vecs. Bet viņš rāda nepareizu piemēru daudziem leģionāriem, glēvi atsācīdamies iet gājienā 16.martā, lai tikai izdabātu valdošajam režīmam. Mūsu pienākums ir gāzt šādus glēvuļus no pjedestāla, jo tauta šādi tiek maldināta ar viltus varoņiem. Tautai ir jāseko patiesiem varoņiem, kuri pierāda drosmi savos darbos. Ja tādi vēl nav radušies, tad jālasa gudras grāmatas, lai izprastu, kas ir īsta varonība un pretošanās netaisnībai. Tikai tad, ja izveidosim savas tautas raksturu spēcīgu, mēs izdzīvosim. Atcerēsimies, glēvi, nodevīgi latvieši nav pelnījuši dekolonizāciju.

– Kā īstenojas tautu pazudināšanas plāns?

– Visas tautas tuvojas globālam kraham. Spriežot pēc notikumiem pasaulē, jāsecina,

ka diez vai cilvēce pati spēš atjēgties un pārtraukt savu nevēlamo dzīvošanu. Tāpēc iejauksies Augstākie jeb Dabas Spēki, lai pārtrauktu šo procesu. Bet tas būs daudz, daudz sāpīgāk nekā tad, ja to izdarītu paši cilvēki. Dabas kataklīzmas vienmēr ir daudz šausmīgākas par visai nācīgo cilvēku revolūciju. Savukārt, revolūcijas ir briesmīgākas par jebkuras tautas Atmodas notikumiem. Trešā latviešu tautas Atmoda šausmināja tikai salīdzinoši nedaudzus pie varas esošos. Iespējams, tā pagāja mierīgi tāpēc, ka varas būtība nemainījās. To pareizi raksta **Koknešis** grāmatā **“Tautu tiesības”**. Viņš norāda, ka pie varas palika tie paši nelieši, nomainīdami tikai izkārtņi. Tas pierādās uz katra soļa – par tautu domāts netiek, tikai plāpāts.

Latviešiem ir jālasa patiesas grāmatas, daudz jāmacās un jāklūst gudrākiem! Ja pa-

lksim tādi paši muļķi, mēs nespēsīm atmāskot “smadzēnu pūderētājus”, nevarēsīm norādīt viņiem īsto vietu, – tāda gadījumā cauri būs mums visiem. Šausmīgā Atlantīdas kontinenta bojāeja pirms apmēram miljons gadiem, salīdzinot ar pašreizējo stāvokli, tādi ziediņi vien ir. Bet cik ir cilvēku, kuri to zina,

“CIONAS GUDRO PROTOKOLOS” IR PAREDZĒTS IZNĪCINĀT TAUTAS. EIROPAS SAVIENĪBA IR MELNO LOŽU IZGUDROTS VEIDOJUMS, KUR NETIEK IEVĒROTAS TAUTU TIESĪBAS.

vai uzzinot ir spējīgi saprast?

Mūsu drošības dienesti, to laot, var izdarīt secinājumu, ka nekas tāds nenotiek, par ko te Garda stāsta. Vietā ir analogija ar ārstu, kurš pēta vēl pilnīgi neizskaidrotas slimības simptomus, nesaskata tos pirmajās atpazīšanas stadijās, bet atklāj slimību tikai pēdējā stadijā, kad ne operācija, ne arī kas cits vairs nevar līdēt. Tāpat ir arī ar sabiedrību. Tā ir slimā, bet valsts

vai nu neredz slimības simptomus, vai vēl trakāk, neuzskata tos par simptomiem.

Ar to es gribu teikt, un to mūsu drošības dienesti var pateikt saviem “kolēģiem” no citiem dienestiem, ka, ja nenotiks pasaules tautu atmoda, kuru var organizēt paši drošības dienesti, jo pieredze ar tautas frontēm jau ir, tad būs

“vakars uz ezera”. Tikai šoreiz ir jāveic **īsti** pārkārtojumi tautu, nevis lielkapitāla labā. Nav jāpriecejas, ja nav revolucionāras situācijas, lai notiktu pamatīgas pārmaiņas, jo tā, kā ir tagad, vienalga nepaliks. Tad atrisinājums būs tik negaidīts un graujošs, ka neviens vairs nevarēs līdēt... Gluži kā Noasa šķirstā nedaudz dzīvi palikušie sāks veidot dzīvi uz Jaunās Pasaules pamatiem.

– Tēvzemeši ir daudz sevi sludinājuši un daudzinajuši par nacionālistiem. Savukārt, kā tāds biedrs latviešiem tiek minēti nacionālboļševiki. Tomēr kas ir bīstamāki – tēvzemeši vai nacionālboļševiki?

– Arī šajā jautājumā ir vērojami valdošās propagandas meli. Protams, ka Latvijā *nacionālboļševiki, barakševieši vai osipoviēši* nav bīstami. Bīstamākas ir latviešu politiskās partijas, kas atrodas Saeimā. Tieši tās nemitīgi grauj latviešu valsti. *Nacionālboļševiki* ir tikai tādi pašreizējās varas atklātie kaitinātāji, tāpēc viņi tiek uzdoti par šausmīgi bīstamiem. Bet arī Latvijas Nacionālā fronte ar patiesības paušanu, kuru nevar atspēkot, sanikno valdošo režīmu. Pie varas esošo diskusija ar mums kļūtu par viņu pašu atmāskošanu, bet to viņi negrib. Par *tēvzemešiem* runājot, viņi nožēlojami par varu un

naudu ir nodevuši visus savus ideālus, ja vispār tādi ir bijuši. Par ko lai diskutē ar tādu *tēvzemeši*? Varu garantēt, ka ļoti daudzas partijas, tautai nākot pie varas pēc Ceturtās Atmodas, tiks atzītas par noziedzīgām. *Latvijas ceļš* un citas tobrīd pie varas esošās partijas Krievijai atdeva visu bruņojumu, kas pienācās mums. Līdz ar to mēs palikām “pliki”. Bet šī vara nav mūs apbruņojusi. Tā tērē simts miljonus gadā kaut kādām NATO programmām, bet mums pašiem nav savas patronu, vieglo ieroču ražošanas, pat šinēli seīt vairs nevar uzstāt, kaut arī šūšanas rūpniecība agrāk bija tik attīstīta, ka formas šuva visai Padomju Savienībai... Savas tautas atstāšana neaizsargātu, bez bruņojuma ir noziegums, kuru piedot nedrīkst. Katrai valstij ir jāražo vismaz vieglie ieroči, lai varētu apbruņot katru tautas pārstāvi. ❖

Sarunu pierakstīja
Līga MUZIKANTE

CIONAS GUDRO PROTOKOLI

Turipinājums.

Sākums iepriekšējā numurā.

2. nodaļa

2.1. Saimnieciskie kari kā Gudro kundzības priekšnoteikums

Mūsu mērķu labad katrā ziņā ir vajadzīgs, lai kari, cik tas iespējams, nenestu nekādus teritoriālus ieguvumus; tad tie tiks pārnesti uz saimnieciskajam jomam, kur mēs tautām liksim stāvoklis nodod abas karojošās puses pa visu zemeslodzi izkaisītiem mūsu priekšstāvjiem, kuriem ir tūkstos aci un kuriem neeksistē nekādas zemju robežas. Tad mūsu tiesības noslaucīs tautu tiesības un pārvaldīs tautas tāpat, kā valdību vara līdz šim regulēja pilsoņu attiecības.

2.2. Pārvaldes ierēdņi un slepenās padomes

Pārvaldes ierēdņi, kurus mēs ievēlēsīm no pilsonības pēc viņu verdziskajām īpašībām, nebūs sagatavoti tā, lai būtu spējīgi pārvaldīt. Tādēļ mūsu šaha spēlē viņi viegli noslidēs līdz zemnieku līmenim un pavisam nonāks mūsu izglītoto un apdāvināto padomdevēju rokās, kuri jau no jaunības audzināti kundzībai pār visu pasauli. Kā jums zināms, šie lietpratēji ir smēlušī savu valdīšanas mākslu no mūsu valstsvīru plānīem, vēstures mācībām un tagadnes vērojumiem. Lētticīgie neprot likt lietā bezkaislīgus, uz vēsturi pamatotus novērojumus, viņi ļaunas veiklu zinātnieku vadībai, kuri strādā bez pārbaudaša salīdzinājuma ar rezultātiem. Tādēļ mums nav nekāda iemesla par viņiem uztraukties: lai viņi dzīvo – kamēr nāks laiks – cerības uz jauniem priekiem vai atmiņās par vecajiem. Galvenais, lai viņi cieši tic tam, ko mēs viņiem kā zinātnes baušļus esam iešmugulējuši. Gudrās galvas leposies ar savu zināšanu un mēģinās no “zinātnes” smeltās dogmas realizēt, konsekventi nepārbaudot un neapjēdzot, ka tās sastādījuši mūsu priekšstāvji, lai uzaudzinātu cilvēkus ar mums vajadzīgo pasaules uzskatu.

2.3. Sašķeļošo mācību rezultāti

Vai domājat, ka mūsu apgalvojumi ir tikai tukši vārdi? Paskatieties, kādus panākumus guvušas Darvina, Marksa un

Nīces mācības, ko mēs izveidojām. To sašķeļošai iedarbībai uz nejudu galvām mums vajadzētu būt vismaz skaidrai.

2.4. Pielāgošanās spējas valsts mākslā

Mums jāreķinās ar laika garu, raksturiem un tautu noskaņojumiem, lai valsts mākslā un pārvaldē nepieļautu nekādas kļūdas. Mūsu doktrīnai, ja tā pielāgota to tautu temperamentam, ar kurām mēs nākam sakarsmē, ir ilgstoši panākumi tikai tad, ja, pielietojot to dzīvī, pagatīnes mācības tiek saistītas ar tagadnes prasībām.

2.5. Preses uzdevums

Tagadējo valdību rokās ir lielā vara, kas vada tautu domu gaitu, – prese. Tās uzdevums ir norādīt uz it kā svarīgām prasībām, darīt zināmas tautas sūdzības, izteikt un izraisīt neapmierinātību. Prese iemieso sevī tenku triumfu par brīvību. Bet valdības neprata šo varu likt lietā, un tā nonāca mūsu rokās. Ar preses starpniecību mēs guvām iespēju ietekmēt un tomēr palikām ēnā; pateicoties tai, mēs esam sarāsuši zelta kalnus, nebēdājot par to, ka tie mums bija jāsmēļ no asiņu un asaru straumēm.

2.6. Naudas izdevumi un lētticīgo upuru vērtība

Tas mums prasīja dažu mūsu tautas brāļa upuri. Bet katrs mūsu upuris Dieva priekšā ir tūkstos lētticīgo vērts.

3. nodaļa

3.1. Čūskas simbols un tā nozīme

Mērķis, kuru mēs sev esam nosprauduši, atrodas, kā es jums šodien jau varu paziņot, tikai dažu soļu attālumā. Mums vēl jānoiet tikai mazs ceļa gabals, tad simboliskās čūskas riņķis – mūsu emblēma – noslēgsies. Kad šis riņķis reiz būs noslēgts, tas spiedīs visas Eiropas valstis kā ar spēcīgām stangām kopā.

3.2. Konstitūciju nestabilitāte.

Baiļu spoks – terors – pils.

Mūsilaiku konstitūciju svaru kausi drīz apgāzīsies, jo mēs nepareizi esam tos uzstādījuši, tādēļ tie nevar nonākt miera stāvoklī. Mēs rūpēsimies par to, lai šie svaru kausi nepārtrauktu svārstīties, līdz to stie-

nis būs pārberzts, kaut gan lētticīgie ticēja, ka svaru stieni viņi nokaluši pietiekami cietu, un vienmēr gaidīja, ka svāri nonāks līdzsvarā. Taču svaru stieni, kas tur kausus, neatstāj mierā tautas priekšstāvji, kuri, tikuši pie neierobežotas un neatlaidīgas varas, ļaunas aizrauties līdz dažādām muļķībām. Par šo varu viņiem ir jāpateicas bailēm – teroram, kas iespiedās pilis. Tā kā valdnieki nevarēja piekļūt lauzu sirdim, viņiem nebija iespējas ar tautu saprasties un apbruņoties pret varas kārotājiem. Tā kā mēs valdnieku redzamo varu un masu neredzamo varu esam nošķīruši, tās abas ir zaudējušas savu vērtību, jo katra par sevi ir bezspēcīga – kā aklaiss bez spieķa.

3.3. Vara un godkārbība

Lai pavadinātu valdniekus uz viņu varas nelietīgu lietošanu, mēs esam visus spēkus savā starpā sarīdījuši, attīstot viņu liberālos centienus pēc neatkarības. Šajā virzienā mēs mēģinājām atdzīvīnāt visu uzņēmības enerģiju, apbruņojām visas partijas, valdošo varu pārvērtām par visu godkārbības mērķi, valstis – par kaujas laukiem, kur norisinājās sacelšanās; vēl tikai mazliet pacietības – un nemiēri un sabrukums būs vispārēja parādība.

3.4. Runas tautas pārstāvniecība

Nenogurstoši plāpas ir pārvērtuši tautas pārstāvniecību un valsts pašvaldību sēdes par runu kauju skatuvēm. Pārdoši avižnieki, neapzinīgi lamu rakstītāji katru dienu uzbrūk valdības pārstāvjiem. Nelietīga varas lietošana galīgi sašķo- ba valsts pamatus un sagatavo to sabrukumu. Satrakotu masu triecieni visu iznīcinās.

3.5. Skrejlapas

Iedzītas nabadzībā, kas iedarbojas stiprāk par verdzību un kļūstu kārtību, tautas būs spiestas smagi strādāt. Konstitūcijās mēs iedabūjam tādas tiesības, kurām masu acis ir fantastiska nozīme, bet kuras nav nekādas īstas tiesības. Visas tā saucamās tautu tiesības pastāv fantāzijā, tās nekad nevar tikt īstenotas.

3.6. Nelietīga varas lietošana

Kāds labums ir čaklai strād-

niecībai, kas savu dzīvi aizvada grūtā darbā, ka daži plāpas ir ieguvuši tiesības runāt un ka avižu rakstītāji blakus patiesām ziņām drīkst sarakstīt arī visādas muļķības? Patiesība konstitūcija viņiem nedod nekādas citas priekšrocības kā vien nožēlojamus kumosus, kurus mēs viņiem no saviem galdiem atmetam par to, ka piekrit mums un mūsu priekšstāvjiem. Nabadzīgajiem tiesības republikā faktiski ir tikai rūgtis izsmieklis. Viņi tās nemaz nevar kārtīgi izmantot, jo katru dienu atrodas darbā, kas viņiem dod vienīgi nepieciešamos eksistences līdzekļus. Neviens strādnieks nevar droši reķināties ar pastāvīgu algu; viņš ir atkarīgs no fabriku kungiem un darbabiedru streikiem.

3.7. Aristokrātija un censoni

Mūsu iespaidā tauta ir iznīcinājusi kundzību. Šī aristokrātija personiskās ieinteresētības dēļ bija dabiska tautas aizstāve un barotāja. Līdz ar aristokrātijas iznīcināšanu tautai uzkundzējās par bagātiem tapušie censoni, kuri strādniekiem uzvēla nežēlīgas kalpiņas jūgu.

3.8. Gudro armija

Dažā ziņā mēs nākam kā glābēji, kas atpestīs strādniekus no verdzības, jo mēs viņus aicinām iestāties mūsu socialistu, anarhistu un komunistu armijas rindās. Šos virzienus mēs aizstāvam aiz principa, it kā pamatojoties uz mūsu brīvības statūtiem, kuri atkarīgi no mūsu sociālās brīvumniecības vispār – no cilvēcīgas saistības. Aristokrātijai, kurai bija tiesības uz strādnieku darbu, bija dabiska interese, lai strādnieki būtu paēduši, veseli un spēcīgi.

3.9. Lētticīgo deģenerācija

Bet mēs gribam tieši pretējo, proti – lētticīgo deģenerāciju. Mūsu vara balstās uz strādnieku ilgstošu nepietiekamu uzturu un viņu vājumu. Šādā stāvoklī strādniekam jāpakļaujas mūsu gribai, jo viņam nav ne spēka, ne gribas izrādīt mums pretestību.

3.10. Bads un kapitāla tiesības

Bads rada naudas spēkam stiprāku varu pār strādniekiem, nekā aristokrātijai piešķirta ķēniņa likumīgā vara. Trūkums

un no tā izrietošais naidis dod mums iespēju izmantot masas; ar masu palīdzību mēs dabūjam pie malas katru, kas nostāties mums ceļā.

3.11. Masas un pasaules valdnieka kronēšana

Tiklīdz mūsu pasaules valdnieka kronēšanas laiks būs pienācis, tās pašas masas noslaucīs visu, kas varētu stāties mums ceļā.

3.12. Mācības pamati nākamajās Gudro tautskolās

Lētticīgie vairs nespēj domāt bez mūsu zinātniskā padoma. Tādēļ viņi nezina to spiedošo nepieciešamību, pie kuras mēs turēsimies, kad mūsu kundzība būs nodibināta: tautskolās jātop sludinātai vienai vienīgai zinātnei, vissvarīgākajai no visām, proti, mācībai par sabiedrības dzīves uzbūvi, kura pagē darba dališanu un tāpat arī lauzu iedalīšanu klasēs un šķirās. Cilvēkiem katrā ziņā jāsaprot, ka darba dažāda svarīguma dēļ viņu vienlīdzība ir izslēgta. Likuma priekšā jāpasitāva dažādi atbildībai, jo nevar prasīt vienādu atbildību no cilvēka, kurš ar savu rīcību apkauno veselu kārtu, un no tā, kurš apkauno tikai savu labo vārdu.

3.13. Mācības noslēpumi par sabiedrības dzīves uzbūvi

Istā mācība par sabiedrības dzīves uzbūvi, kuru mēs no lētticīgajiem turam slepenībā, rāda, ka garīgā darbība un mierīgs darbs jāgarantē tikai noteiktām ļauzu aprindām, citādi disproporcija starp iegūto izglītību un profesiju ir daudz cilvēku ciešanu avots. Ja tautas šo mācību būs apguvušas, tās labprātīgi pakļausies valsti ieviestajai kārtībai un varai. Pastāvot pašreizējam zinātnes stāvoklim un virzienam, kuru mēs esam devuši, tauta akli uzticas drukātam vārdam un ar to saistītajām maldū mācībām, tāpēc savā

aprobežotībā tā iznīcina katru šķiru, kuru viņa domā stāvam augstāk par sevi, jo tās nozīmi nezina.

3.14. Vispārējā saimnieciskā krīze

Iestājoties gaidāmajai saimnieciskajai spriedzei, kas paralizēs uzņēmumus, šis naidis ievērojami saasināsies. Izmantojot visus mums pieejamos aplinkus ceļus un liekot lietā zeltu, kas pilnīgi atrodas mūsu rokās, mēs izraisīsim vispārēju saimniecisko krīzi. Tajā pašā laikā visās Eiropas valstīs mēs izmetīsim uz ielas veselu strādnieku barus. Šīs masas tad labprāt izlies to asinis, kurus savā vientiesībā no jaunības dienām apskauz un kuru mantu un labumu tad var taupīt.

3.15. Mūsu cilvēki ir ārpus briesmām

Bet mūsu cilvēkiem masas netiks klāt, jo mums uzbrukuma brīdis būs zināms un mēs savlaicīgi veiksīm pasākumus savējo aizsardzībai.

3.16. Gudro despotisms ir prāta valsts

Mēs esam pierādījuši, ka progress visus vedis pie saprāta. Mūsu despotisms prātīs visas sacelšanās apspiest un brīvības garu iznīdēt visās valsts dzīves jomās.

3.17. Vadoņu krišana, ložas un lielā revolūcija

Pēc tam kad tauta pamanīja, ka brīvības vārdā tai doti daži atvieglājumi, tai likās, ka patī ir savs kungs, un tauta sāka tiekties pēc varas. Dabīgi, kā katrs aklaiss, tā uzdūrās veselai rindai grūtību, ar kurām patī nevarēja tikt galā. Padomā-jiet par Francijas revolūciju, kurai mēs esam devuši apzīmējumu “lielā”. Tās izplatīšanās noslēpumi mums ir labi zināmi, jo tā bija mūsu roku darbs.

Turpinājumu lasiet nākamajā numurā!

Cionas gudrie tīksmi berzē rokas, vērojot, cik vienkārši izdevies apmuļķot lētticīgo Latvijas valdību, kura vienprātīgi ir nobalsojusi par Latvijas iestāšanos Eiropas Savienībā.

ATSKAŅAS

Jau rakstījām par 1.aprīli notikušo tiesu, kurā tiesnesis Raimonds Buls lēma par labu Līgai Muzikantei un Līgai Krieviņai, liekot Kārlim Streipam publiski atvainoties un samaksāt katrai meitenei 55 latus par to, ka pagājušā gada augustā raidījuma "Mūsu viesis" nosauca viņas par "kazām".

Ņemot vērā gan abu Līgu, gan Kārļa Streipa popularitāti, 1.aprīļa tiesa tika atspoguļota dažādos masu informācijas līdzekļos – radio, televīzijā un presē. Pirms sniedzam nelielu ieskatu dažādās publikācijās, jāsaaka, ka žurnālisti stingri ievēroja nerakstīto likumu par "savējo" aizstāvēšanu. Jautājums tikai, vai Streips ir "savējais pederasts", vai "savējais žurnālists"? Lai gan "aizkadra" arī žurnālisti apsveica ar uzvaru tiesā pret Kārli Streipu, preses publikācijās tas netika atspoguļots. Tas varētu būt izskaidrojams šādi: vai nu masas mediji ir stingrā "4.maija – kangaru un pederastu" režīma uzraudzībā, vai arī žurnālisti ir pārāk glēvi, lai godprātīgi pildītu savu uzdevumu – veidotu sabiedrisko domu, kas balstīta uz augstiem morāles kritērijiem.

"Vakara Ziņas" (Trešdiena, 2.aprīlis, 2003)

Raksta **"Streipam kreņķis"** autore: Sigita Rukmane
"Lai gan sabiedrībā ne reizi vien dzirdēts, ka šī tiesas prāva ir nenopietna, turklāt tās izskatīšanas datums nozīmēts joku dienā, Muzikante un Krieviņa bija noskaņotas kareivīgi. Jāteic, meitenes atbalstu guva arī no sava vadoņa Aivara Gardas, kas ieradās kopā ar vēl divām savām sekotājām un prāvu pulcīnu pensijas vecuma cilvēku. Aizvainoto sieviešu prasība tiesā bija skaidra: aizliegt Streipam veidot un vadīt radijumu Latvijas Radio un Televīzijā, piedzīt no viņa morālo kompensāciju un likt apmaksāt tiesas izdevumus, kā arī noteikt Streipam publiski atvainoties meitenēm."

Tāds neveikls izgājiens izdevās jaunajam nedēļas žurnālam **"Kas notiek?"**, kurš, savu ceļu pie lasītājiem uzsākot, arī neatstāja bez ievēribas abu Līgu uzvaru pār Streipu. Žurnāla 1.numurā, Aivara Tarvida, Sandra Metzala un Viestura Sprūdes sagatavotajā rakstā **"Streipa sievietes apmierinātas"** lasām: "Streips pazīstams ar savu netradicionālo seksuālo orientāciju, bet aktīvistes Krieviņa un Muzikante, tautā dēvētas par "Gardas plintniecēm", uzstājīgi pauž homofobas un ksenofobas prasības. Nacionālā fronte atbalstījusi nelatviešu deportācijas, homoseksualistu kriminālu vajāšanu, kā arī Streipa padzišanu no ētera. [...] Vaicāts par iespēju pārsūdzēt spriedumu, Streips pauda vēlmi redzēt juridisku pamatojumu, kamdēļ vārds "kaza" atzīts par aizskarošu."

Viens no žurnāla redaktoriem – Jānis Domburs sarunā pa tālruni apgalvoja, ka raksts bija domāts ironisks. To, vai tā bija ironija par meitenēm vai Kārli Streipu, gan viņš nepateica, bet cerēsim, ka Streipa radio kolēģi tikai aiz riebuma pret to, ko Kārlis dara, blakus rakstam publicēja foto, kurā viņš redzams sporta nodarbību laikā ar mazām hantelītēm rokās.

Savukārt žurnāla **"Rīgas Viļņi"** veidotāji blakus Līgas Krieviņas un Līgas Muzikantes fotogrāfijām publicējuši kazas profilu – lai lasītāji paši pārliecinās, ka LNF meitenēm nav nu nekādas līdzības ar lopiņu, kura vārdā Kārlis Streips viņas nosauca radio tiešajā ēterā.

Kā jau ierasts lielāku uzmanību Latvijas Nacionālās frontes darbībai pievērš okupantu avīzes. Arī pret Kārli Streipu iesniegtā prasība tiesā un, daudzām mietpilsoniem par pārsteigumu, tiesneša Bulā taisnīgais spriedums nepalika neievēroti. 3.aprīļa laikrakstā **"Čas"** bija lasāms plašs Oļega Silova raksts **"Lieta par pederastiem un kazām"**: par ko notiesāja televīzāzīni. "Kā jau okupantu interešu pārstāvis, raksta autors nevarēja iztikt bez bezjēdzīgām piezīmēm par LNF nacionālo nostāju, komentāros Aivaru Gardu nosaucot par "nacistu": "...1.aprīļa pēcpusdienā, Starptautiskajā joku dienā, Rīgas Centra rajona tiesā satikās divi odiozākie latviešu nacionālās kultūras pārstāvji – televīzijas raidījumu vadītājs Kārlis Streips un izdevējs Aivars Garda." [...]

"Pēc sprieduma pasludināšanas Streips paskaidroja, ka viņš joprojām uzskata sevi par nevainīgu un "turpinās vadīt savus raidījumus, kuros neļaus vaļu feminismam".

– Un es neesmu pederasts, bet geijs, – viņš piebilda. [...] "Vispār, pirmais publiskais konflikts starp latviešu "zilajiem" un "nacistiem" beidzās ar "nacistu" uzvaru..."

Lai gan raksts bija par tiesu pret Streipu, okupantu skribents nenoturējās un publicēja ar šo lietu nesaistītu piezīmi: "Vakar tika prezentēts Latvijas cilvēktiesību un etnisko pētījumu centra gada atskaite. Centra vadītāja Ilze Brands-Kehre Aivaru Gardu un viņa vadīto Nacionālo fronti nosauca par "rasisma ideju paudējiem un nacionālā naida kurinātājiem Latvijā.""

Ziņa par tiesu pret Streipu un Līgas Muzikantes un Līgas Krieviņas uzvaru gājusi arī pāri Latvijas robežām. Tā laikraksts **"The Baltic Times"** (3. – 9.aprīlis, 2003) snobiski rietumnieciskā manierē raksta:

"Divas galēji labējās organizācijas Latvijas Nacionālās frontes dalībnieces ieguva atvairošanos un 100 latus (158 eiro) par morālo kaitējumu, ko pēc viņu domām, nodarījis Kārlis Streips, radio raidījuma vadītājs, kurš viņas tiešajā ēterā nosauca par "kazām", pēc tam, kad viņas bija viņu nokaitinājušas ar pazemojošām piezīmēm par viņa homoseksualitāti.

1.aprīļa tiesas sēdē, kurā izskatīja Līgas Muzikantes un Līgas Krieviņas prasību pret Kārli Streipu par apmelošanu, izpalika tiesai raksturīgā nopietnā atmosfēra – tiesas zāle tika piepildīta ar aprīļa joku dienai piedienošu gaisotni un absurdu izvirzīto apsūdzību." [...]

"Prasītājas, kuru sūdzība tika pamatota uz apgalvojumiem, ka "Streips ir slims" un, ka "viņam ir psihoseksuālas problēmas, tādēļ nedrīkst ļaut viņam strādāt radio", nostiprināja savu nepakļāvīgo dumpinieku tēlu.

Muzikantes un Krieviņas vēlmi uzturēt savu prasību tiesnesis dzēlīgi komentēja: "Sievietes nekad nepiedod, vai ne?" uz ko prasītājas, savukārt, atbildēja:

"Sievietes piedod, bet cīnās par taisnību!"

IEKŠĒJAIS PROTESTS

◀ 1. lpp.

– Visas cilvēces lielākā problēma ir atšķirt labu no ļauna. Es saprotu, ka Kalmietes kundzei ļoti gribas sevi iztēloties kā pirms Otrā Pasaules kara vecās Eiropas pusē esošās diskusijas dalībnieci. Bet šobrīd situācija ir pretēja, un Kalmiete pārstāv toreizējās hitleriskās Vācijas viedokli. Tie cilvēki, kas šobrīd ir pret karu, ir pielīdzināmi nevis toreizējiem pacifistiem, bet gan antifacistiem. Vēsture vēl nav notikusi, bet viņa sēž ar tik pārliecinošu sejas izteiksmi. Taču mēs redzam, ka viena valsts iebrūkt citā valstī. Tiek pārkāptas visas starptautiskās tiesību normas, turklāt bez pierādījumiem un ar acīmredzamu mantisku izdevīgumu. Un mēs to saucam par demokrātiju, par mūsu iedzīvotāju aizstāvību, sevi dēvējam par miera un kultūras nešiem! Ne! Nevajadzēs ne desmit gadus, lai mums būtu milzīgs kauns, ka esam atbalstījuši kaut ko tādu!

Un vēl, man zēl, ka Latvijā visaktīvākā kara piekritēja ir trīs sievietes – Vaira Viķe-Freiberga, Sandra Kalmiete un politoloģe Ilze Ostrovska, kura par irākiešiem teica: "A ih vovše nado vseh rastreļajut pogolovno, i togda ņebuget problem!" un, kad viņai teica, ka viņa tā var teikt, Ostrovska atbildēja: "Nu ja že ņebudu streļaj, nada vipuskļiz iz Ameriki vseh ķuremšķikof iz ķurmi i aņi pajeđuti i vseh rastreļajut, a čō?!" Un tā var pateikt sievietei!

– **Kā jūs vērtējat prezidentes aktīvo atbalsta kampaņu karam? Viņa zināja, ka nospiedošs vairākums sabiedrības neatbalsta viņas nostāju.**

– Ar prezidenti pēdējo divu gadu laikā ir noticis kaut kas ļoti slikts, ja es zinātu kas ar viņu ir noticis, tad es būtu vai nu ārsts, vai pretizlūkošanas ģenijs. Man kādreiz ļoti patika, kā viņa uzstājās Anglijas "Hard talk" raidījumā. Pat paši angļi viņai aplaudēja!.. Bet tad uz Latviju atbrauca Džordžs Robertsons. Un mūsu prezidentē pēd divām nedēļām nāca klajā ar paziņojumu, ka deputātiem nevajag zināt latviešu valodu augstākajā līmenī. Jociji... Tas gan izraisīja nelielas diskusijas, bet ātri norima. Tagad prezidentē aizbrauca uz Ameriku. Un atkal viņas attieksme mainās! Mums vairs nevajag Latviju, mums vajag Ameriku! Mums vajag jebko citu, tikai ne mūsu pašu intereses, mums vajag atbalstīt karu svešā mājā. Mēs parakstam slepenu militārās sadarbības līgumu ar Ameriku par to, ka teorētiski ASV šeit var darīt visu, kas ienāk prātā. Var veidot armijas daļas, bet ar savu parakstu mēs apliecinām, ka jau iepriekš piekritām visiem iespējamiem zaudējumiem, ko viņi varētu nodarīt Latvijas teritorijā, kā arī par zaudējumiem ASV nav ne saucama pie atbildības, ne tiesājama.

Nesaprotu, kas notiek?! Ziniet, ja Latvija pēkšņi kļūtu par 51. ASV štatu, man rēķinoties ar mūsu prezidentes izcelsmi, tas nebūtu nekas pārsteidzošs. Ir "cemme", ja cilvēks, kas 1998.gadā atbrauca uz Latviju, lemj pretēji 80 vai 90% tautas viedoklim.

Vērojot notiekošo, brīžiem rodas pilnīgi sirreāla sajūta. Miera akcijā ieguldījām lielu enerģiju, atdevām gan finan-

siāli, gan laika, gan tiri emocionālajā ziņā. Viens no iemesliem bija ideālu sabrukums. Kā zināms, viena no lielākajām cilvēka vērtībām, ko viņš pats visaugstāk vērtē un visniknāk sargā, ir viņa ideāli un vērtības. Bet piepeši redzot,

"Prezidenti nāk un iet, bet starptautiskās normas paliek, ja vienīgi mēs paši tās nesagraujam."

kas tagad pasaulē notiek, kāda ir Latvijas pozīcija, es vairs neesmu drošs par to, par ko visu mūžu esmu bijis pārliecināts. Man jāsāk apšaubīt pilnīgi viss, ko savā mūžā esmu iemācījies. Vārbūt slikts patiesībā ir labs, grīda patiesībā ir griesti, vārbūt tumsa patiesībā ir gaismā? Vai es esmu sajucis prātā, vai pasaule ir sajukusi prātā? Vai tad tā nav absurda situācija – iebrukta un nogalināt cilvēkus viņu pašu mājās? Vai ieviest demokrātiju un sodīt valsti par pārkāpumiem, pašiem pārkāpjot likumus, ir labi un pareizi? Tas ir ideālu apšaubīšanas un sabrukšanas laiks, kas liek cilvēkiem darboties, jo, ja mēs pieņemsim, ka tas ir pareizi, tad jau arī es varēšu iziet uz ielas un šaut uz cilvēkiem. Jā! Pamatojoties uz to, ka policija mums ir vāja un tiesu sistēma ir korumpēta. Šobrīd Latvija izdarās šādi. Bet rītā kāds pret mums varēs darīt tieši tāpat, – tikai uz aizdomu pamata, pasakot, ka pie mums ir pārkāptas cilvēktiesības. Starp citu, tas nemaz nesānā dārgi. Valstij vajag apmaksāt vienu labu mēdiju reklāmas propagandas kampaņu. Paziņot, ka, piemēram, **Salaspils kodolreaktorā taisa kodolbumbas, bet Biokimijas institūtā audzē Sibīrijas mēra baktērijas. Un būs iemesls šeit ieviest "kārtību". Bet mums nebūs kam žēloties, mēs paši esam palīdzējuši uzspļaut starptautiskajām normām!**

– **Latvijas Juristu biedrības Prezidijs ir uzrakstījis paziņojumu, kurā uzsver, ka Irākas precedents pārkāpj ne tikai ANO Statūtus, bet arī starptautisko tiesību pamatus. Tātad, saskaņā ar ANO Statūtiem, Huseins tagad atsit iebrucēju triecienu un aizstāv savu valsti. Viņa darbība ir likumīga.**

– Absolūti likumīga! Tas ir paradoksāli! Šis ir unikāls gadījums pasaules vēsturē, kad uzbrucēja valsts īsi pirms uzbrukuma upurus piespiež iznīcināt savus ieročus! Irāka vēl tajā dienā, kad ASV iebruka, iznīcināja savas raķetes, kuru lidojums noteikto normu pārsniedza tikai par dažiem kilometriem. Tajā pat laikā ASV uz Irāku pāri Turcijai šauj kaut kādu "tomahauku" ar 5000 km darbības rādīus.

Tā ir ne tikai **prettiesiska** rīcība, bet arī **ciniska un nožēlojama!**

– **Bijušie irākieši braukā pa pasauli un stāsta šausmas lietas par Irākas režīmu. No sākuma arī es viņos ļoti ieklausījos, līdz mani pārņēma sajūta, ka notiek mērķtiecīga "smažuņu skalošana", propaganda.**

– Protams! Jebkuras valsts disidents neteiks neko labu par to valsti, no kuras viņš ir aizbraucis. Bet otrs svarīgs aspekts ir islama pasaules un demokrātijas attiecības. Jāsaka, ka nav nevienas demokrātiskas islama valsts. Ja nu vienīgi Turcija, kurā pastāv nestabila, ļodzīga demokrātija, kurai nav nekāda sakara ar tās iedzīvotāju mentalitāti. Rietumiem liekas, ka viņu demokrātija ir labāka par Austrumu kārtību.

Bet tie ir pilnīgi dažādi pasaulē uzveres fenomenā. Arī viņi var mūs kritizēt, teikt, kā viņi tur dzīvo?!- Piektdienās viņi piedzēris līdz vērtās pa zemi, pie viņiem pārdod piepūšamas sievietes un viņi tās pērk! Nelaimīgie cilvēki! Viņi ir steidzīgi jāatbrīvo - vislabāk ar tankiem un ieročiem!

– **Jaunajā avīzē jūs izteiciaties, ka vienīgais, no kā valdība nebaidās ir tauta. Kas ir jādara tautai, lai to ņemtu vērā? Nepietika ta-**

– Ja kādas gudras teorijas un grāmatas noved pie secinājuma, ka iebrukta svešā zemē un nogalināt cilvēkus viņu pašu mājās ir labi un pareizi, tad tās teorijas nav pareizas, lai arī cik zinātniskas un gudras tās arī būtu.

Mani izbrīna, prezidentes vārdi, ka mēs esam Amerikas pusē, jo esam maza tauta un saprotam, ko nozīmē diktatūra. Tieši otrādi! Mēs kā maza tauta, lieliski zinām, ko nozīmē divu līdz zobiem bruņotu lielvaru iebrukums. Tieši tādēļ mums būtu pašiem pirmajiem jāizstājas, jāpārņem jebkuram agresijām un jācīnās starptautisko normu piemērošana.

Ja vispār ir kāds garants Latvijas neatkarībai, tad tikai starptautisko normu ievērošana, nevis Amerika, Krievija, Ķīna vai Botsvāna.

Prezidenti nāk un iet, bet starptautiskās normas paliek, ja vienīgi mēs paši tās nesagraujam. ❖

Sarunu pierakstīja **Ilze LIEPA**

AMERIKAS ZEMISKUMS IZPOSTA KULTŪRAS VĒRTĪBAS

Nesen Amerikas amorālā iebrukuma rezultātā Bagdādē ir ticis izpostīts muzejs un nodedzināta bibliotēka ar vairāk nekā miljonus vērtīgām grāmatām. Civilizēti meitoni ir izpostījuši to, kas nostiprina Kultūru. Bušs un viņa līdzskreļēji apgalvo, ka Huseina režīms ir jāgāž, irākiešu tauta no viņa jāatbrīvo, lai ieviestu demokrātiju Irākā. Bet patiesībā Bušs sevi apliecina kā barbaru, kurš nespēj izjust cieņu pret Kultūras vērtībām. Ne jau Huseins dedzina cilvēces zināšanu un mākslas krātuves! Tieši Bušs piedāvā irākiešu tautai tās iznīcināto Kultūras dārgumu vietā savu "demokrātiju".

Ženēvas konvencija paredz, ka okupētājvalsts ir atbildīga par kārtību okupētajā teritorijā. Kā zināms, ANO nav akceptējusi Amerikas karadarbību Irākā. Tādēļ ASV ar pilnām tiesībām ir saucama par okupētājvalsti, uz kuras sirdsapziņas gulstas mežonīgās postīšanas.

Tieši Amerikai bija jāpasau vislabāk par Rēriha Miera Paktu, kas sargā Kultūras vērtības. 1935.gada 15.aprīli Baltajā namā, piedaloties ASV prezidentam Rūzveltam, tika parakstīts Pakts par kultūras vērtību saglabāšanu, kura simbols ir Rēriha Miera Karogs. Mākla un zinātne ir evolūcijas pamats, tādēļ ar īpašu saudzību kara gadījumos jāizturas pret to. Tieši Miera Pakts aizsargā kultūras pieminekļus, cilvēces radošās vērtības, tas ir kā "Kultūras Sarkanā Krusta" Karogs. Savulaik, pirms Otrā Pasaules kara, tieši Amerikā sākās Miera Pakta iedzīvināšana, kuras iniciators ir pagājušā gadsimta diženākais cilvēks, Kultūras darbinieks un mākslinieks – Nikolajs Rērihs. Miera Pakta būtība ir "Miers caur Kultūru!"

Miera Paktu ir atzinusi arī UNESCO, kura pieprasīja ASV uzturēt kārtību Irākā. Tomēr Amerika sevi parāda kā Kultūras grāvēja. Neviens pat neparūpējās, lai degošā bibliotēka, kurā atradās arī valsts arhīvs, tiktu nodzēsta. Ja vēl kāds šaubās par Rietumu civilizācijas pagrīdumu līdz pilnīgam zemiskumam, tad šis ir vislabākais pierādījums tam.❖

BET KĀPĒC NE VISI 99,9%, BIEDRI PUTIN?

Līga KRIEVIŅA

Neskatoties uz Čečenijā notiekošajām sīvajām cīņām par nacionālās neatkarības atgūšanu, Krievija izmanto visus iespējamus līdzekļus, lai pasaulei iestāšitū, ka šajā zemē karš beidzies un tiek atjaunota "mierīgā dzīve". Vislielākais farss šajā spēlē risinājās 23.martā, kad Kremļa bija sarīkojis čečenu tautas nobalsošanu par "konstitūciju", kura paredz Čečenijas palikšanu Krievijas sastāvā.

Ar kopīgu paziņojumu klajā nāca Čečenijas augstākās varas nesēji – prezidents **Aslans Mashadovs**, valdība, parlaments un Austākā Šariāta tiesa, uzsverot, ka Kremļa iecerētais pasākums ir politiska provokācija, kas vēsta pret valsts konstitucionālo kārtību un drošību. Referenduma imitācija sarīkota, lai maskētu Krievijas noziedzīgo darbību.

Cečenijas Austākā Šariāta tiesa paziņoja par savu lēmumu – **ar nāvi tiks sodīti visi musulmani, kuri piedalīsies šī referendumā organizēšanā, kā arī agitēs piedalīties tajā.** Jo šāda rīcība ir vērtējama kā valsts nodevība.

Starptautiskie eksperti negatīvi vērtēja šī referendumā rīkošanu zem krievu okupācijas armijas stobriem.

Ari Latvijas Republikas parlamentāriešu grupa demokrātisko procesu atbalstam Čečenijā, atsaucoties uz Čečenijas valdības aicinājumu, savā paziņojumā nosodīja šī referendumā rīkošanu, aicinot Krieviju "izbeigt genocīdu pret čečenu tautu un sākties pie sarunu galda, lai pārtrauktu šīs nelīelās tautas iznīcināšanu un respektētu tautas tiesības brīvi paust savu gribu."

23.marta rītā čečenu ziņu aģentūra "Kavkaz-center" jau vēstīja par čečenu kaujinieku aktīvo "piedalīšanos" referendumā pat vēl pirms balsošanas iecirkņu atvēršanas – iznīcinot vairākus desmitus no tiem, pie reizes aizraidojot pie tēviem arī pāris okupantus. Krievijas masu mediji par to nebilda ne vārda. Līdz pusdie-

nai televīzijā netika demonstrēti kadri no vēlēšanu iecirkņiem, acīmredzot nebija laimīgu čečenu sejas, kuri sastājušies garās rindās, lai nobalsotu par savas zemes mūžīgu palikšanu zem Krievijas jūga. Kā ziņoja "Kavkaz-center", Čečenijas apdzīvoto vietu un pilsētu ielas bija paltukšas un vēlēšanu iecirkņos, pretēji Krievijas stāstītajam, nesot novērota balsotāju aktivitāte.

Par vēlēšanu rezultātu vilto-

VĒROJOT "REFERENDUMA" REZULTĀTU APOKOŠANU, ATMIŅĀ NĀK PADOMJU GADI, KAD PAR KOMUNISTISKO PARTIJU PARASTI BALSOTĀJA 99,9% IEDZĪVOTĀJU.

šanu liecina ziņas no dažādiem avotiem.

Tā, piemēram, tiesību aizsardzības centra "Memoriāls" pārstāve apšaubā vēlēšanu rezultātus. **Jekaterina Sokirjanska**, apgalvo, ka pilsēta bijusi gandrīz tukša, Katājamē vēlēšanu iecirknī rīta pusē nobalsojuši tikai septiņi veciši. Kā cilvēktiesību aktiviste pastāstīja radio **BBC** krievu redakcijai, balsošanas iecirkņos netika pārbaudīts, kur cilvēks ir pierakstīts, līdz ar to viņa dažādos iecirkņos nobalsojusi vairākas reizes. Viņas kolēģe **Lida Jusupova** stāsta, ka, tikko televīzijā esot paziņots par rindām iecirknī, kas atrodas skolā Nr.7, viņi esot devušies uz turieni, bet sastapuši tikai piecus cilvēkus. Izrādās, ka pirms tam tur pabijuši **Bislana Hantamirova** ļaudis, kuri tad arī radījuši iepriekš minētās rindas.

Tiek ziņots, ka dažās vietās cilvēki vispār nav piedalījušies vēlēšanās, kā tas, piemēram, noticis Starje Atagi ciemā. Vairāki desmiti balsošanas iecirkņu bija iznīcināti un tajos vispār balsošana nenotika.

Kā raksta "Kavkaz-center", Džoharā bijis iespējams nobalsot, neuzrādot pasi. Pieticis nosaukt savu īsto vai izdomātu vārdu, tēvavārdu un dzīves

vietu, lai saņemtu vēlēšanu biļetenu.

Par paradoksālu uzskatāma arī situācija, ka referendumā nobalsojis ne viens vien ārzemju masu saziņas līdzekļu pārstāvis. "Le Figaro" raksta, ka žurnālists, uzrādot Francijas pasi, iekļauts vēlēšanu sarakstā un varējis iemest vēlēšanu urnā biļetenu un nobalsot par valsts pamatlikuma – konstitūcijas – pieņemšanu! Arī angļu avīzes "Guardian" žurnā-

lists **Niks Patons**, nebūdamis čečens, brīvi nobalsojis vienā no galvaspilsētas vēlēšanu iecirkņiem.

Par vēlēšanu rezultātu viltojumiem liecina arī aptauja, kas veikta pirms referendumā gan Čečenijas teritorijā, gan Ingušetijas bēgļu nometnēs. Un tās rezultāti ir šādi: tikai 12 procentu iedzīvotāju pirms referendumā izteikuši vēlmi tajā piedalīties. Aptauju veica tiesību aizsardzības centrs "Memoriāls", lai noskaidrotu sabiedrības attieksmi pret **Putina** referendumu. Par to vēsta interneta izdevums *Prague Watchdog*, atsaucoties uz "Memoriāla" ziņojumu. No 22. februāra līdz 14.martam aptaujāti 656 cilvēki. 440 no viņiem jeb 68% atbildējuši, ka balsot neies, 131.jeb 20% aptaujāto anketas aizpildīšanas brīdī vēl nebija pieņēmuši lēmumu par piedalīšanos tajā.

69% aptaujāto uzskata, ka Čečenijas pilsoņi pašreizējos apstākļos nevar "brīvi izteikt savu viedokli". Aptaujātie apšaubīja "referendumā" rezultātu patiesumu, jo pastieie Čečenijas pilsoņi nebūs spējīgi kontrolēt balsu skaitīšanu. Tā atbildēja 43% aptaujāto, teikts "Memoriāla" ziņojumā.

Nobalsošanā par konstitūciju piedalījās arī okupanti – Če-

čenijā dislocētā krievu armija, skaitliski – 7% no visiem "vēlētājiem", taču tie čečeni, kuri nedzīvo Čečenijā vai arī neatrodas bēgļu nometnēs Ingušetijā, pie vēlēšanu urnām pat netika pielaisti.

Jau četras stundas pēc "referenduma" sākuma, okupācijas administrācijas pārstāvis **Ah-mads Kadirovs** paziņoja, ka referendumu var uzskatīt par notikušu, jo tajā jau piedalījušies vairāk nekā 50% iedzīvotāju.

Viņš izteica apbrīnu, ka balsošana notikusi tik ātri, norādot, ka tas pārsniedz pat visoptimistiskākās prognozes. Novērotāji, šķiet, tik ātru balsošanu nebija paredzējuši un ieradās "balsošanas iecirkņos" tikai pēc šim *trīscientempā* balsošanas stundām.

Vērojot "referenduma" rezultātu apkopošanu, atmiņā nāk padomju gadi, kad par komunistisko partiju parasti balsoja 99,9% iedzīvotāju. Arī 2003. gada Kremļa ar prieku ziņoja, ka Čečenijas tauta izrādījusi vienotību un kopīgi devusies pie vēlēšanu urnām un gandrīz visi balsojuši "par". Balsošanā esot piedalījušies 85% iedzīvotāju, no kuriem 95% atbalstījuši jauno konstitūciju. Par īpašu administratīvo *trīscienīvību* padarīts Nadterčenas rajons, kur pēc oficiālās statistikas datiem nobalsojuši **99,1%** iedzīvotāju.

Atcerēsimies, ko 2002.gada 24.oktobrī rakstīja **Aivars Garda** – vinnē tas, kurš skaita balsis: "Vēlēšanu rezultāti tiek viltoti, tie ir tādi, kādi vajadzīgi – pēc principa "kā saskaita" nevis "kā nobalso"."

Šis princips darbojas gan Krievijā, gan Eiropā, gan arī mūsu zemē. Atšķirība tikai tāda, ka Krievija, kas ir pārliecināta par savu pārkumu un nesodāmību, atļaujais tik bezkaunīgas un pārdrošas izrīcības, viltojot vēlēšanu rezultātus. Turpretī tā dēvētajās rietumu "demokrātijās" zemēs viltojumi notiek daudz rafinētāk, lai nevarētu tā organizētājus pieķert tik prasti kā Krievijā. ❖

PASAULES ZINĀS

Amerika draud visiem, kas nav ar to vienisprātis

9.aprīlī ASV Valsts Departamenta pārstāvis ziņoja, ka karam Irākā jākāpūst par mācību citām valstīm, kuras cenšas izstrādāt masu iznīcināšanas līdzekļus. Turklāt viņš uzsvēra, ka ASV vienmēr cenšas panākt šādu militāro programmu izbeigšanu mierīgā ceļā.

Uzrunājot žurnālistus pēc satikšanās ar oficiālo Vatikāna pārstāvi Romā, Džons Boltons, Amerikas valsts sekretāra palīgs apbrūņojuma kontroles un starptautiskās stabilitātes lietās, uz jautājumu – vai Sīrija un Irāna var kļūt par nākamajiem ASV mērķiem, atbildēja: "Mēs ceram, ka vairāki režīmi iegūs pareizu mācībstundu no Irākas pieredzes un sapratīs, ka masu iznīcināšanās ieroči neatrodas viņu nacionālo interešu sfērā".

Pēc Boltona teiktā, atomieroču, ķīmisko un bioloģisko ieroču ražošana rada terorisma draudus, un ASV: "piešķir sev tiesības panākt šādu programmu izbeigšanu mierīgiem līdzekļiem, lai teroristu atbalstītāji nevarētu tās izmantot pret nevainīgiem cilvēkiem", ziņo rietumu masu saziņas līdzekļi.

Kavkaz-center

Izraēliešu formējumi nošāvuši britu un ievainojuši amerikāni

Izraēliešu formējumi Gazas sektorā nogalinājuši britu un ievainojuši amerikāni. 21 gadus vecais brits gājis bojā Rafakās, kad viņš centās nostāties starp Izraēlas okupantiem un palestīniešu bērniem. Jaunietis mira slimnīcā no iegūtās šautas brūces galvā. 24 gadīgais ASV pilsonis Braiens Everijs tika ievainots Dženinā. Izraēliešu pavēlniecība apgalvo, ka viņš kļuvis par nejausū upuri apšaudē ar palestīniešiem.

Jāatgādina, ka līdzīgs liktenis martā sagaidīja arī 23 gadīgo amerikānieti Reičelu Koriju, kura centās nepieļaut palestīniešu māju sagraušanu – nostājās priekšā izraēliešu buldozeram, kurš, neskatoties uz to, turpināja savu kustību un nāvējoši ievainoja jauno sievieti, kura slimnīcā mira no iegūtajiem ievainojumiem.

Kavkaz-center

40 miljardu dolāru čečenu tautas slepkavībai

Intervijā radio "Eho Moskvi" bijušais Krievijas Sociālistiskās Federatīvās Padomju Republikas Augstākās padomes priekšsēdētājs Ruslans Hasbulatovs paziņoja, ka Čečenijas otrā kara pirmajos 3-4 mēnešos – sākot no 1999. gada augusta – Krievija iztērējusi apmēram 3 miljardus dolāru, bet trīs kara gadi – 2000., 2001., 2002.gads – tai izmaksājis apmēram 10 līdz 13 miljardus katrs. Pirmie trīs 2003.gada kara mēneši, ieskaitot arī martu, izmaksājuši 3,5 miljardi dolāru. Tas noticis laikā, kad Maskava jau sen paziņojusi, ka Čečenija ir no kara brīva zona.

Pēc Hasbulatova aprēķiniem 3,5 gadus ilgušajā karā Krievija kopumā iztērējusi vairāk kā 40 miljardu dolāru. Par to viņš un **Ivans Ribkins** gatavojās runāt sestajā Krievijas ekonomiskajā forumā, kurš 3.aprīlī tika atklāts Londonā. Taču forumā viņi pie vārda netika laisti un sagatavotais referāts, kura nosaukums ir "Čečenijā notiekošā kara ekonomiskie aspekti", tā arī uzklāusits netika.

Kavkaz-center

Rumānijas Pareizticīgo baznīca atlaidusi desmit priesterus, kas bija devuši svētību publiskajiem namiem un intīmpreču veikaliem

Televīzijas dokumentālajā filmā tika rādīts, kā par šiem pakalpojumiem priesteri no intīmpreču veikaliem saņēmuši dažādas seksa rotaļlietas un pikantu apakšveļu. Dokumentālajā filmā "Liecīnieks", kuru demonstrēja televīzijas kanāls "Prima TV", parādīts, kā priesteri Kristians Mateji un Jons Panaite iesvētījuši intīmpreču veikalu Bukarestes centrā, savukārt priesteris Jons Sasarjanu tika filmēts brīdī, kad viņš deva savu svētību kādam publiskajam namam.

Sasarjanu teica: "Es atbalstu brīnišķīgus publiskos namus, kur jauni cilvēki var iet un darīt, ko vēlas."

Bukarestes bīskapija nākusi klajā ar paziņojumu, kurā teikts: "Mēs esam pārsteigti un apbēdināti par šo priesteru nosodāmo rīcību."

Paziņojumā bīskapija uzteikusi dokumentālās filmas veidotājus, kuru atmaskojošais videomateriāls baznīcai palīdzējis atbrīvoties no "necienīgiem" priesteriem.

BNS

IZRAĒLAS SPECDIENESTI ČEČENIJĀ

Hasans ISRAILOVS

Kādā 2002.gada novembra dienā Džoharā, Baronovskas tiltā rajonā balts sestais žigulis lielā ātrumā izgriezās no līkuma un gandrīz pa tiešo uzdūrās milicijas postenim, kas te pavissam nejausū bija parādījies. Iekaucās bremzes. Vadītājs izkāpa no mašīnas, lai izskaidrotos, bet viņu palīdzēja pārsēsties blakus stāvošajā milicijas "žigulītī".

Braucam uz nodaļu, – teica milicis. Vadītājs, izjūtot savu vainu par ātruma pārkāpšanu un nemanot iemeslu uztraukumam, tomēr pajautāja:

– Uz kādu iestādi braucam?

– Uz Šariāta Tiesu, – atskanēja skarba atbilde.

Vairāk kā mēnesi čečenu slepenie dienesti medija rokā šo cilvēku. Hamzats no Kotar-Jurtas ir Federālā Drošības dienesta (FDD) darbinieks. Šodien viņu ievēroja pilsētas mikrorajona tirgū un "aizvedināja" līdz pašam "milicijas postenim". Pārgalvīgā operācija pilsētā, kas mudzēt mudz no okupantiem, palika nepamanīta. Mašīna ar "milicijai" veiksmīgi izbrauca caur visiem kontroles punktiem. Jau pēc stundas apcietinātais sniedza liecību. Izdzirdētais pārsteidza pat daudz pieredzējušos če-

čenu pretizlūkošanas darbiniekus.

Izraēlas izlūkdienesta uzmanības lokā viņš nokļuva, kad dzīvoja Krievijā, uz kuriem pārcēlās vēl 90.gadu sākumā. Vecāki jau sen bija atteikušies no vieglprātīgā dēla, tas lielā mērā notika arī dēla viņa netiklās līgavas, pār kuras rīcību vīram nebija nekādas teikšanas. Neviens no radniekiem nezinaja par viņa patieso dzīvi.

Kā atzinās Hamzats, viņa sagatavošanās Izraēlas izlūkdienestam sākās ar pretīga sodomijas akta veikšanu. Turklāt tas tika veikts cilvēku pilnā vietā, un uzfilmēts video. Kā viņš liecināja, šādai procedūrai tika pakļauti vēl pāris cilvēku no musulmanu zemēm, kuri kopā ar viņu tika apmācīti izraēliešu slepenajā nometnē.

Savas "kaujas kristības" Hamzats saņēma Irānas teritorijā, kur nogalināja nevainīgu arābu ģimeni. Drīz vien viņu nosūtīja uz Čečeniju.

Viņš teica, ka Čečenijas teritorijā izraēliešiem pavisam esot 43 cilvēku. Visi viņi – čečeni. Viens no viņiem Dukvaha, arī no Kotar-Jurtas. Viņš arī strādājis FDD. Bija cilvēki arī no Valerikas, Ačoi-Martanas un citurienes. Pats Hamzats vārdus

zināja tikai sešiem no viņiem. Kā papildus informāciju viņš atklāja vēl kādu cilvēku, kurš, atrodoties čečenu modžahedu rindās un esot kaujinieks vienā no apakšvienībām, par 30 tūkstošiem dolāru pazudinājis dažus no saviem biedriem, nododot viņus inaidniekam.

Hamzats atzinās, ka lielākā daļa agentu sievu arī nodarbojās ar to pašu, ko viņu vīri. Viņam bija zināms, ka apmēram 150 prostitūtas, kuras atrodas aktīvā Izraēlas slepeno dienestu un FDD kontrolē, strādā Čečenijā un dažās Krievijas pilsētās, kur ir čečenu diaspora. Prostitūtas tiek izmantotas šantāžai, vajadzīgo ziņu ievākšanai un jaunu agentu vervēšanai. Par katru savorvēto izraēlieši maksājot no pieciem līdz piecpadsmit tūkstošiem dolāru – atkarībā no konkrētā cilvēka vērtības.

Visaktīvāk un mērķtiecīgāk, pēc Hamzata teiktā, Izraēla sāka darboties Čečenijā 1993.-1994.gadā. Pamatuzdevumi, kurus izvirzījuši Izraēlas slepenie dienesti Čečenijā ir šādi – izsekot islama kustību un grupu darbību; mērķtiecīgi izvēlētas informācijas, tai skaitā arī analītiska rakstura, ievākšana; agentūras tikla izveidošana; no-

derīgu politisko darbinieku un kriminālo līderu vervēšana; narkomānijas, homoseksualisma, prostitūcijas izplatīšana, utt. Ir atsevišķas grupas, kuras ievēd un par zemu samaksu čečenu jaunatnes un bērnu vidū izplata narkotikas.

"Mūs uz šejieni atsūtīja tāpēc, ka Čečenijā galvu pacēlis Islams", – atzina Hamzats nopratināšanas laikā. Pēc viņa teiktā – tā runāja instruktori, kuri viņu sagatavoja nosūtīšanai uz Čečeniju.

Pēc Hamzata nozušanas okupanti veselu mēnesi aplenca Džoharu. Kājās tika paceltas visas okupācijas režīma drošības struktūras. Bet bez jebkādiem rezultātiem. Hamzats izveda starp drūmajām, spocīgajām pilsētās drupām. Pagāja kāds laiks un nozuda vēl pāris cilvēku...

No tā laika Čečenijas teritorijā sākās vēl viens neredzams karš, par kuru nevarēsim lasīt karadarbības reportāžu kopsavilkumos.

(Materiāls sagatavots, balstoties uz Dienvidrietumu Frontes sektora Bruņoto Spēku Īpašās nodaļas operatīvo atskaiti.)

Pārpublicēts: Kavkaz-Center www.kavkazcenter.com

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196
Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2003
Tirāža 5 000 cena 0,20 apjoms 2 x A 2
Izdevējs: **LATVIJAS NACIŅĀLĀ FRONTE** (Reģ.Nr. LV 40008033014)
Norēķinu kods: Hipotēku un zemes banka;
Konts: LVL – 1000-054029-001; USD – 1000-054029-002
Galvenā redaktore: **Līga Muzikante**
Redaktors vietniece: **Liene Apine**
Pasta adrese: **Lubānas iela 6, dz.4, Rīga LV-1019**
Interneta adrese: **www.latvians.lv/nmln**
E-pasts: **Inf@inbox.lv**
Iespiests: SIA "LAPA", Valmieras tipogrāfija;
Valmierā, A. Upiša ielā 7
Ofsetiespiedums

VAI DEKOLONIZĀCIJA IR TIK BIEDĒJOŠA?

Aleksandrs Frīdrihs NEILANDS
padomju varas represētāis

Vēstures pieredzē dekolonizācija ir samērā jauns jēdziens, kas uzradās faktiski tikai pēc Otrā pasaules kara. Līdz tam laikam vairākām Eiropas lielvalstīm, ASV un Japānai piederēja plašas koloniālas teritorijas visos pasaules kontinentos. Tādas bija Lielbritānijai, Francijai, Holandai, Beļģijai, Spānijai, Portugālei un Itālijai. Gandrīz visu šo koloniju pamatiedzīvotāji sacēlās pret saviem kolonizatoriem un daļēji asiņainos atbrīvošanās karos atguva savu patstāvību. Koloniju iedzīvotāji naidīja pret kolonizatoriem bija tik draudošs, ka pēc koloniju likvidācijas kolonizatori savas drošības labad kolonijas atstāja un pārcēlās uz savām dzimtenēm.

Pavisam cita veida kolonizāciju veica gan cariskā Krievija, gan komunistiskā PSRS, kura neveidoja savas kolonijas citās pasaules daļās, bet kolonizēja savu kaimiņvalstu teritorijas, ar militāru spēku tās okupējot un piespiedu kārtā iekļaujot savā pamatsastāvā. Tā 1940. gada jūnijā bijušās Padomju Savienības (PSRS) karaspēks okupēja trīs neatkarīgas, suverēnas Baltijas valstis – Igauniju, Latviju un Lietuvu, lai pēc tam, augusta mēnesī, tās ar okupācijas varas iedibinātu nelikumīgu valdību lēmumiem iekļautu savā sastāvā kā “savienotās republikas”. Otrā pasaules kara rezultātā Rietumu sabiedrotie Teherānā, Jaltā un Potsdamas konferencēs šīs trīs Baltijas republikas atstāja PSRS kā kara laupījumus. Pēc desmit gadus ilgstošās PSRS okupācijas laikā daudzus desmitūkstošus Latvijas iedzīvotāju deportēja uz PSRS attālajiem Ziemeļu apgabaliem, pēc tam jau tā sauktajā Latvijas PSR neorganizēja plašu rūpniecības tīklu, kura apgādei izējvielas ievada no tūkstošiem kilometru attāluma un šeit saražoto produkciju savukārt aizveda uz dažādām plašās PSRS malām. Pie tam liela daļa šīs rūpniecības apgādāja PSRS kara resoru, un pašai Latvijas PSR ne ar ko nebija nepieciešama. Bet šīs katra ekonomiski izglītota cilvēka saprātam neiedomājamās rūpniecības nodrošināšana ar darbaspēku tika uzdots par iemeslu, lai varētu šeit iepludināt tā saucamos tehnikos speciālistus un strādniekus no citām PSRS republikām ar nepārprotamo nolūku neitralizēt latviešu tautas nacionālo pretošanos un vienlaicīgi panākt latviešu tautas totālu rusifikāciju. Tādā kārtā Latvijas teritorijā iebrūca ne tikai paši strādnieki, bet arī viņu ģimenes, un vairāku gadu desmitu laikā strauji mainījās Latvijas iedzīvotāju etniskais sastāvs, kas 1980-to gadu beigās sasniedza paritātes robežu pamatnācijas – latviešu – un iebrāucēju – krievvalodīgo civilokupantu – skaitliskajā attiecībā. 1991. gadā, sabrūkot Padomju Savienībai, Krievijai kā tās likumīgai mantinieci bija pienākums pildīt 1949. gada Ženēvas konvenciju, kas paredz okupācijas karaspēka un okupācijas laikā ievesto ārvalstu pilsoņu izvešanu. Okupācijas karaspēku izveda tikai 1994. gadā, bet arī tikai daļēji, jo pirms izvešanas daudzus tūkstošus virsnieku un instruktoru atvaļināja, dodot tiem iespēju palikt Latvijā, tos pievienojot pārējiem civilokupantiem un atstājot kā dzeguzēnus jeb, runājot starptautiski diplomātiskā valodā, kā “piekto kolonnu”. Par to, ka šis nolūks kādreizējās PSRS vadītājiem un to likumīgajiem mantiniekiem ir spīdoši izdevies, liecina šeit atstāto civilokupantu uzvedība. Viņi negrib respektēt Latvijas Republikā izdoto Valsts valodas likumu, viņi spītīgi turas pie savu bijušā vadona – Staļina slavināšanas, viņi nekaunīgi pieprasa visādas neiedomājamas “cilvēktiesības”, kuras tiem kā nepilsoņiem nepienākas. Neatkarīgās Latvijas Republikas visas līdzšinējās valdības nav pietiekos apgaismojušas starptautiskās institūcijas par šo nenormālo etniski-demogrāfisko situāciju valstī, kas ir novedis pie tāda stāvokļa, ka Krievijas valdība nepārtraukti reaģē uz šo nepilsoņu “žēlabām”, piedraudot gan ar ekonomiskām, gan citādām sankcijām. Šī atstātā piektā kolonna ļoti aktīvi darbojas un nepārtraukti vērsas gan pie Krievijas, gan pie Eiropas Savienības struktūrām, radot konfliktu situācijas gan valstu attiecībās, gan pašā Latvijas valstī.

Kādreizējo Latvijas PSR funkcionāru dibinātā partija “Latvijas ceļš”, no kuras rindām līdz šim ir komplektēta ārlietu ministrija, nav bijusi spējīga un acīmredzot nav vēlējusies šo problēmu pacelt dienas gaismā, jau nerunājot par tās atrisināšanu. Kā bijušais valsts prezidents, tāpat arī pašreizējā prezidente cenšas šo jautājumu apiet, lai nebojātu savu imidžu. Vienīgais un pareizais atrisinājums ir panākt Latvijas okupācijas fakta starptautisku atzīšanu un tāpat arī šīs okupācijas seku likvidēšanas nepieciešamību. Atliek tikai jautājums, kā to izdarīt?

Ierosinu ārlietu ministrijai un prezidentei beidzot nomest vienaldzības plīvuru un atklāti paziņot pasaulei, kā pie mums šāda problēma radusies, un nākt ar priekšlikumiem tās risināšanai. Vēl ierosinu griezties pie Otrā pasaules kara Rietumu sabiedrotajām – Lielbritānijas un ASV, kuras pieļāva Baltijas valstu ilggadēju PSRS okupāciju, pēc atbalsta šīs problēmas risināšanā. Vēsture ir pierādījusi, ka pēc Otrā pasaules kara visas kolonijas ir atguvušas patstāvību, un no tām ir izvākušies kolonisti. Kāpēc gan trim Baltijas valstīm ir jābūt kaut kādam izņēmumam? Pirmkārt, Otrā pasaules kara uzvarētājiem ir pietiekami plašas teritorijas, kurās tie varētu izmitināt Baltijas valstis atstātos civilokupantus, otrkārt, tās varētu finansiāli atbalstīt šo civilokupantu pārcelšanu uz savām etniskajām dzimtenēm.

Visus šos jautājumus varētu risināt mierīgu un konstruktīvu sarunu apstākļos, bez bažām par kaut kādu mistisku vardarbību no vienas vai otras puses. Latvieši ir miermīlīga tauta un nealkst nekādas atbēdības, bet katrā ziņā vēlas tikt vaļā no tiem, kam nepatīk Latvijas likumi, kam nepatīk Latvijas neatkarība un kas te jūtas apspiesti un pazemoti. Latviešu tauta, neskatoties uz to, ka tā no krievvalodīgajiem okupantiem ir cietusi un pazemota simtkārt vairāk, tomēr grib būt civilizēta un šķirties no saviem “lidiedzīvotājiem” mierīgā ceļā. Uz to aicinu gan latviešu tautu, gan tās valdību un prezidentu! ❖

VAI STĀSĪMIES BĀBELES TORNĪ?

DISKUSIJA AR EIROPAS KOMISIJAS DELEGĀCIJAS VADĪTĀJU ENDRJŪ RASBAŠU

– Latvijā ražotā pārtika ir ekoloģiski tīra, bet nav noslēpums, ka tieši pēdējā laikā Latvija tiek pārpudināta ar nekvalitatīvām precēm no Eiropas Savienības. Pie tā cilvēki jau ir pieraduši. Tādēļ vairums labprātāk izvēlētos Latvijā ražotus produktus, tomēr nereti ES preces ir lētākas. Ļoti grūti ir arī nopirkt skaistas drēbes, jo Latvija ir pārvērsta par nekvalitatīvo Eiropas preču tirgu. Kā jūs to komentēsit?

– Teikšu atklāti, neieperkšot šeit ļoti daudz. Bet runājot par Rīgu, tad uzskatu, ka piedāvājums ir apmierinošs. Esmu dzīvojis četrus gadus Polijā un Rumānijā, un tur, ticiet man, ir daudz, daudz sliktāk. Latvija ir daudz labākā situācijā, es pat teiktu, ka Rīga ir līdzvērtīga Rietumvalstu pilsētām piedāvājuma kvalitātes ziņā.

– Mēs pilnībā varētu iztikt ar iekšējo tirgu, no ārvalstīm importējot tikai tādās preces, kuras kādu apstākļu dēļ nevaram ražot Latvijā. Piemēram, banānus. Esam pārliecināti, ka Latvija var ražot ļoti kvalitatīvas lietas, kuras mūs pašus pilnībā apmierinātu, labākas nekā Eiropas Savienība. Tikai mums neļauj attīstīt ne iekšējo, ne ārējo tirgu. Ar ieviestajiem divvainajiem standartiem un kvotām tiek iznīcinātas tieši mazās lauku saimniecības. Kādēļ tas tā notiek? Latvija tiek pārvērsta par tirgus placi Eiropas saražotajām precēm. Latvija kļūst par patērētāju sabiedrību, nevis par ražotāju valsti.

– Rūpniecībai būs jāmainās arī tad, ja Latvija neiestāties ES. Tai būs jāpielāgojas augstām prasībām vides aizsardzības jautājumos. Vēl viena sfēra, kurai Latvijai būs jāpielāgojas, ir augstie pārtikas drošības standarti. Latvijas pārtikas ražotājiem tie būs jāievēro, ja viņi vēlas konkurēt ES tirgū. Kā piemēru varu minēt Šveici un Norvēģiju. Tās nav ES dalībvalstis, bet tām vienlīdzīgi jāievēro šie augstie standarti, jo viņu ekonomika ir cieši saistīta ar ES tirgu. Ja analizējam Latvijas iestāšanās sarunu rezultātus, tad jāsaprot, ka Latvija ir panākusi diezgan augstu kvotas līmeni tieši cukurbietēm un pienam. Tieši runājot par pienu, bija garas diskusijas, kā ņemt vērā tā saucamo tiešo tirdzniecību, kad mazās saimniecības bez starpniecības pārdo pienu. Sākotnēji Eiropas piedāvājums par piena produktu kvotām tika balstīts uz oficiālo statistiku, kurā nebija iekļautas mazās saimniecības un to pārdošana produkcijā. Taču sarunu gaitā Zemkopības ministrija ļoti sekmīgi pārliecināja Eiropas Savienības komisiju par nepieciešamību palielināt kvotas, ņemot vērā tiešo pārdošanu, kas netiek atspoguļota oficiālajā statistikā.

– Bet Latvija, kas varētu kļūt par bagātu lauksaimniecības, jūrniecības

un zivsaimniecības valsti, ir nabaga. Mūsaprāt, kāds īpaši piestrādā pie tā. Prezidente teica, ka ES maksās, lai laukos dzīvotu pensionāri. Tāpat viņa ieteica, ka ES varētu finansēt Latvijas apsešanu ar auzām, lai dzīvēm būtu kur baroties...

– Viens ir skaidrs – lauksaimniecības attīstība ir iespējama pateicoties arī kvotām, jo tādejādi tiek garantēta produkcijas noieta. Otrs jautājums ir par citām ekonomiskām aktivitātēm bez lauksaimnieciskās ražošanas, kas varētu attīstīties lauku reģionos. Latvijai ir ļoti skaista daba, tādēļ kā viena no alternatīvām varētu būt lauku tūrisms. Kā vēl vienu iespēju varu minēt to, ka Eiropas Savienībai būs vajadzīgi tulki.

– Bet tā taču nav ražošana?

– Praktiski tā nozīmē ražošanu, jo tā ir cilvēku nodrošināšana ar ienākumiem. Šiem cilvēkiem nav jādzīvo pilsētās, viņi var dzīvot arī laukos.

– Zemei taču ir jāatrazo sevi – mēs to nevaram pārvērst par zaļam plāvam, paši pārtopot par tulkim.

– Zemei ir gan finansiāla, gan kultūras vērtība. Es gan gribētu vērst uzmanību uz to, ka ne obligāti, maksimizējot zemes finansiālo vērtību, var tikt iegūts pozitīvāks rezultāts zemei. Manā dzimtajā zemē – Lielbritānijā – savā laikā, tehnoloģiski attīstot lielas saimniecības, tika nodarīts neatgriezenisks posts videi kā tādi. Liela ekonomiskā aktivitāte lauku reģionos var kaitēt videi.

– Mēs negribam izveidot lielas, monopolizētas lauku saimniecības. Vēlamies, lai ikvienam latvietim būtu iespēja strādāt,

“Es neesmu īsti pārliecināts, vai dekolonizācija, par ko jūs runājat, nav etniskā tīrīšana, ja cilvēki ir spiesti atstāt Latviju savas etniskās izcelsmes dēļ.

ražot, nopelnīt un pabarot savu tautu. Zemkopība, lauksaimniecība ir daļa no latviešu tautas kultūras.

– Pilnībā jums piekritu. Te ir jāskatās uz pašu vēlmēm.

– Bet kādas morālās un tikumiskās vērtības piedāvā Eiropas Savienība? Konkrēti, citēšu Eiropas Parlamenta rezolūciju “Par vienlīdzīgām tiesībām homoseksuālistiem un lesbietēm Eiropas Kopienā (A3-0028/94)”, kas rekomendē “kā minimums izbeigt: - dažādus un diskriminējošus vecuma cenzus labprātīgiem homoseksuālajiem aktiem; - homoseksuālisma kā publiskas nepieklājības un vulgaritātes formas sodīšanu; - laulību un tām līdzīgu leģālu formu aizliegumu; - visus ierobežojumus lesbietēm un gejiem būt par

vecākiem vai adoptēt un audzināt bērnus” u.c. Eiropas Parlaments ir atzinis, ka nepiekritīs tādu jauno kandidātvalstu uzņemšanai Eiropas Savienībā, kuru likumdošana vai politika apspiež lesbiešu un geju cilvēktiesības. Tas ir skandalozs un šā iemesla dēļ vien mēs nedrīkstam stāties ES.

– Vispirms gribu pateikt divas galvenās morālās vērti-

tācija. Protams, to ir viegli pateikt no principu viedokļa. Bet, ja runājam par bērnu adopciju homoseksuālās ģimenēs, tad tam man ir grūti piekrist. Visās ES dalībvalstīs šis jautājums tiek vērtēts ļoti pretrunīgi. Kas attiecas uz vecumu, no kāda tiek atļautas homoseksuālas attiecības, tad tas ir ļoti jūtīgs jautājums gan attiecībā uz homoseksuālam, gan heteroseksuālam attiecībām. Pedofilija, protams, ir nepieļaujama.



Endrjū Rasbašs: “Es pilnīgi piekritu jūsu viedoklim par to, ka, liekot par prioritāti individuālās tiesības, tās var nonākt pretrunā ar nāciju tiesībām.”

bas, uz kurām balstās ES. Pirmā ir demokrātija, bet otrā ir miers. Tas nozīmē, ka Eiropas Savienības valstis dzīvo savstarpējā mierā un demokrātijā. Šādi visas attiecības arī jāsīnina.

Jautājumā par homoseksuālistu viedokļi visās ES dalībvalstīs ir ļoti dažādi un pretrunīgi – gluži tāpat kā Latvijā. Dažādi cilvēki, dažādi viedokļi. Neesmu pārliecināts, ka Eiropas Parlaments patiešām ir pieņēmis šādas rezolūcijas. Bet, ja tas tiešām tā ir, tad pierāda, ka arī Eiropas Parlamentā ir dažādi viedokļi par šo jautājumu.

– Mūsaprāt vēlēties atrast iespēju izārstēt homoseksuālistu un neatzīt to par normu, nav cilvēktiesību neievērošana, gluži pretēji. Tomēr kāpēc mūs spiež homoseksuālistu pieņemt kā normālu seksuālo orientāciju?

– Vai tā ir problēma?

– Jā.

– Tātad jūs uzskatāt, ka homoseksuālisti ir slimība?

– Jā, jo veselīgas, normālas seksuālās attiecības ir tikai starp vīrieti un sievieti. Tikai no šādas mīlestības var piedzimt bērniņš, kas ir seksuālās tētes mērķis un jēga.

– Katoļu baznīca piekritīs jūsu viedoklim, bet citi cilvēki domā savādāk. Par šo jautājumu ir dažādi viedokļi.

– Tātad jūs, kā ES pārstāvis, uzskatāt, ka homoseksuālisti ir norma?

– Norma? Es neuzskatu, ka tā ir norma! Bet ir homoseksuāli cilvēki, un tas ir jāpieņem. Pēc manām domām, jums nebūtu jāveic kaut kādi diskriminējoši pasākumi attiecībā pret cilvēkiem, kuriem ir citāda seksuāla orien-

ma.

– Vai ES vēlas, lai latviešu tauta pieņem homoseksuālistu kā dabisku, nenovēršamu parādību, pret kuru nav jāvērsas? Mūsaprāt šāda homoseksuālistu propaganda ir diskriminējoša attiecībā uz mūsu bērniem, jaunatni, kurai tiek sabojāta domāšana un sapratne par pareizo un labo.

– Ne Latvijā, ne kādā citā ES valstī nav tādas problēmas. Domāju, ka ir jārespektē homoseksuālu cilvēktiesības.

– Kā Eiropas Savienība gatavojas risināt Latvijas deokupācijas (Abrenes atdošana Latvijai) un dekolonizācijas (civilokupantu repatriācija) problēmas?

– Cik man zināms, tad Latvijā jau pirms vairākiem gadiem sarunās ar Krieviju ir atteikusies no jebkādam pretenzijām uz Abrenes teritoriju.

– Tas nu gan mums ir jaunums, jo latviešu tauta nav devusi tam piekrišanu... Jūsu personīgās domas – vai uzskatāt, ka ir nepieciešams veikt Latvijas deokupāciju un dekolonizāciju?

– Viens ir skaidrs – Latvija 1991. gadā atguva neatkarību. Situācija izveidojās tāda, ka Latvijā bija ļoti daudz nepilsoņu.

– Nevis nepilsoņi, bet civilokupanti, kolonisti.

– Tad es nesaprotu vārda “civilokupants” nozīmi.

– Tie ir cilvēki, kuri Latvijas okupācijas laikā pārcēlās šeit uz dzīvi no okupētājvalsts un viņu pēcnācēji. Tādējādi tika pārkāpta arī 1949. gada Ženēvas konvencija.

– Bet viņi taču šeit dzīvo jau ilgus gadus. Tagad šiem cilvēkiem ir legālas uzturēšanās tiesības.





– Nevienam nebija tiesības legalizēt viņu atrašanos Latvijā. Krievi padzina mongoļus-tatārus pēc 300 gadu ilgas okupācijas.

– Latvijas likumdošana ir pieņemta, viņi šeit ir legāli rezidenti, bet problēma ir tā, ka viņi ir nepilsoņi.

– **ES taču atbalsta tiesiskās normas?**

– Jā.
– **Tad kādēļ ES neredz, ka Latvija, kā topošā ES dalībvalsts, ir pieņēmusi prettiesiskus lēmumus, ļaujot šeit palikt civilokupantiem?**

– Uzskatu, ka šeit nav juridiskas problēmas. Pilsonības likums ir pieņemts. Svarīgi, ka Latvija ir neatkarīga valsts, kura pieņem tādus likumus, kādus uzskata par vajadzīgiem pieņemt. Likumi par pilsonību ir pilnībā pašas Latvijas kompetencē. Man rodas iespaids, ka jūs neesat apmierināti ar pašreizējo Latvijas likumdošanu, bet Latvija ir neatkarīga valsts un pati pieņem likumus.

– **Bet 1983.gadā Eiropas Parlaments (EP) ar milzīgu balsu vairākumu pieņēma rezolūciju, kurā atzīst, ka Baltijas valstis ir okupētas, kolonizētas un rusificētas. Kādēļ EP šobrīd neiejaucas un nepieprasīja, lai šī problēma tiktu atrisināta? Pilsonības likums pieņemts, nerespektējot latviešu tautas intereses.**

– Bet tagad Latvija taču ir neatkarīga valsts. Eiropas Savienība ierosina, lai naturalizācijas process būtu ātrāks.

– **Aizvien vairāk latviešu saprot dekolonizācijas nepieciešamību. Jautājums ir tāds – ja, mainoties valdībai, tiek pieņemts likums “Par Latvijas dekolonizāciju”, vai Eiropas Savienība ar tikpat lielu entuziasmu, kā tā pašlaik atbalsta naturalizāciju, atbalstīs arī dekolonizāciju?**

– Es īsti nesaprotu, ko nozīmē dekolonizācija, varbūt jūs varētu paskaidrot tuvāk?

– **Dekolonizācija nozīmē to civilokupantu, kuri šeit ieradās okupācijas gados no okupētājvalsts, un viņu pēcteču aizbraukšana.**

– Jūs runājat par etnisko tīrīšanu?

– **Tā nav etniskā tīrīšana. Tas ir tiesisks akts, kuru veikušas visas kādreiz okupētās valstis. Starp citu, pat Vaira Viķe-Freiberga, pirms vēl viņa bija kļuvusi par prezidentu, runāja par Latvijas dekolonizācijas nepieciešamību.**

– Ko viņa saka pašreiz?

– **Pilnīgi pretējo! Bet atgriezīsimies pie jautājuma, vai ES atbalstītu Latvijas dekolonizāciju?**

– Nē! Patiesībā es neredzu, ka šādai Latvijas dekolonizācijas idejai būtu liels atbalsts Latvijā. Esmu pārsteigts par jūsu teikto, ka šāds atbalsts ir.

– **Un tomēr, iedomājoties, ka ievēlētā Latvijas valdība pieņem likumu “Par Latvijas dekolonizāciju”, kādēļ ir tāda dubultmorāle, ka vienus principus, piemēram, naturalizāciju, ko Latvijas valdība ir pieņēmusi, ES atbalsta, bet citus, šajā gadījumā – Latvijas dekolonizāciju, nē?**

– Es neesmu īsti pārliecināts, vai dekolonizācija, par ko jūs runājat, nav etniskā tīrīšana, ja cilvēki ir spiesti atstāt Latviju savas etniskās izcelsmes dēļ.

– **Latvieši Latvijā ir diskriminēti, jo tiek uzspiesta**

kopdzīve ar okupantiem. Lielākajās pilsētās esam izteiktā minoritāte. Kā palīdzēsiet latviešiem?

– Jūs paliekat šeit, šis ir jūsu mājās.

– **Paldies par atļauju! Bet vai ir iespējams izstāties no Eiropas Savienības?**

– Šis jautājums, vai ES likumdošanā ir jābūt pilnīgi precīzi definētam izstāšanās procesam, tiek diskutēts Eiropas Konventā. Godīgi sakot, pašreizējās dalībvalstis šāds jautājums līdz šim nav interesējis. Bet skaidrs, ka jaunajām dalībvalstīm iespēja potenciāli izstāties ir ļoti būtiska, īpaši trijām Baltijas valstīm, kuras ir bijušas PSRS sastāvā. Par to tiek aktīvi diskutēts un lemts, kādā veidā tas varētu notikt. Taču skaidrs ir viens – ja kāda no valstīm gribēs izstāties no ES, neviens viņai neliegs to darīt.

– **Tā teica arī PSRS, turklāt to paredzēja pat likumdošana, bet reāli viss notika savādāk. Tātad no ES pašreiz nav iespējams izstāties?**

– Ir iespējams, bet neviena valsts to nevēlas.

– **Bet vai likumdošana to paredz, vai tikai vārdi?**

“EIROPA FAKTISKI IR TĀDA KĀ MOZAĪKA, UN NEVIENA SITUĀCIJA NAV LĪDZĪGA KĀDAI CITAI. TĀDĒĻ, ETNISKIE UN AR NACIONĀLO PIEDERĪBU SAISTĪTIE JAUTĀJUMI TIEK ATSTĀTI KĀTRAS DALĪBVALSTS ZIŅĀ.”

– Līgumos ir jāparedz, ka valsts patur tiesības arī izstāties no ES. Līgumi ir par iestāšanos.

– **Vai Latvijas līgumā ir paredzēts punkts par iespēju izstāties no ES?**

– Pašreiz Eiropas Konventā tiek izskatīts šis jautājums.

– **Ar ko galā ES atšķiras no PSRS?**

– Eiropas Savienība ir demokrātisks veidojums. ES dalībvalstis ir vienojušas nelietot vardarbīgus līdzekļus, karu vienai pret otru. Tas nozīmē, ka ES nav bruņotas robežas. Principā ES iekšienē vispār nav robežu.

– **Arī PSRS nebija iekšējās robežas.**

– Bet bija iekšējās pases un plašas teritorijas, kurās cilvēki nedrīkstēja atrasties, bija aizliegtas zonas. ES ir brīva pati par sevi, un pirmajā vietā ir pilsoņi un viņu vajadzības.

– **Kas ir eiro segums?**

– Pasaulē ir divas galvenās valūtas – dolārs un eiro. Euro vērtību un stabilitāti garantē Eiropas Centrālā banka. Euro nav piesaistīta nevienai citai valūtai vai valūtu grozam.

– **Nacionālās valūtas segumu garantē valsts saražotās preces, tirgus utt. Kā tiks kontrolēts eiro, vai tas netiks vienkārši piedrūkāts un apmainīts pret mūsu nacionālajām valūtām?**

– Eiropas monetārās politikas galvenais uzdevums ir nodrošināt cenu stabilitāti eiro zonā.

– **Kā ES ir nolēmusi risināt etnisko nemieru draudu jautājumus, kādi var rasties, dažādu tautību cilvēkiem dzīvojot vienā teritorijā?**

– Eiropa faktiski ir tāda kā mozaīka, un neviena situācija nav līdzīga kādai citai. Tādēļ etniskie un ar nacionālo piederību saistītie jautājumi tiek atstāti katras dalībvalsts ziņā.

– **Vai tas nozīmē, ka ES atbalstītu dekolonizāciju, vienīgo nacionālo konfliktu atrisinājumu, lai radītu miermīlīgu situāciju Latvijā?**

– Ja jūs ar to saprotat etnisko tīrīšanu, tad nē. Ja dekolonizācija nozīmē latviešu kultūras un valodas, un literatūras attīstību, tad ES to atbalstīs. Es nesaprotu, ko jūs domājat ar dekolonizāciju kā tādu?

– **Tas jau tika izskaidrots. Apgāds “Vieda” ir izdevis grāmatu “Tautu tiesības”. Mēs esam novērojuši, ka Eiropas Savienībā indivīda tiesības ir pārākas par nāciju tiesībām, kas ir nepareizi. Indivīda tiesībām ir jābūt pakļautām nāciju tiesībām. Latvijā ir situācija, ka latviešu tautas tiesības uz patstāvību netiek ievērotas. Pasaules vēsturē nav neviena piemēra, ka tauta būtu izdzīvojusi situācijā, ka tā ir tikai puse no visiem iedzīvotājiem. Dekolonizācija ir vienīgais tiesiskais akts, kas dibināts uz Tautu tiesībām.**

– Jā, indivīda tiesības ir pārākas par nācijas tiesībām. Cik jums ir bērni?

– Jā, bērni ir divi.

– **Es iebildīšu – latvieši nevarēs ar masu izspiest okupantus. Tam būtu nepieciešams reaktīvs dzimšanas ātrums.**

– Es tikšos ar Baštika kungu, jo īsti neizprotu, kāda ir ģimeņu politika Latvijā. Valsts atbalstam ģimenēm ar bērniem jābūt lielam.

– **Latvieši nevar izveidot lielas ģimenes, jo laukos, piemēram, nav iespējams nodrošināt ģimeni ar iztikku. Jāsaka, kā ir – šāda situācija ir izveidojusies ES iespaidā. Pilsētās latviešu bērni ir spiesti dzīvot krieviskā vidē. Situācija ir nenormāla! Jārod finansiāls atbalsts civilizētai dekolonizācijai, lai latviešu tauta var normāli dzīvot. Kādēļ ir tāda pretreakcija šim taisnīgajam aktam?**

– Ja cilvēki grib palikt, viņiem ir tiesības palikt. Tā ir viņu brīva izvēle. Šiem cilvēkiem bija pilnīga rīcības brīvība pēdējo desmit gadu laikā pārcelties uz Krieviju, bet viņiem šeit labāk patīk.

– **Kādēļ Jaltas, Potsdamas konferencēs Vācija, Anglija un ASV neņēma vērā latviešu izvēli palikt brīviem?**

– Jums tas jājautā vēsturniekiem, kādi bija Rūzvelta un Čerčila motīvi tā rīkoties. Viens ir skaidrs, ka tajā laikā

galvenais uzdevums bija – uzvarēt karā, lai uzveiktu nacistisko Vāciju un Japānu. Protams, ka Latvija par to samaksāja ļoti dārgi.

– **Pēdējais laiks atdot Latvijai parādu.**

– Tieši tādēļ ES Latvijai piedāvā kļūt par tās dalībvalsti. Vēlreiz apliecinu, ka par gūto uzvaru karā Latvija dārgi maksāja.

– **Bet Latvija taču kara neuzvarēja! Latviešu tauta šā kara rezultātā iet bojā. Tādā gadījumā vēlos jautāt: vai okupācija un kolonizācija ir noziegums?**

– Nē, tas nav noziegums tādā izpratnē, ka to, kas ir un nav noziegums, nosaka uzvarētājs, kurš raksta šos likumus. Jebkura uzvarējušā puse, kas raksta savus likumus, padarīs šo procesu par likumīgu. Kāda bija jūsu jautājuma virziens – juridisks vai kāds savādāks?

– **Pēc būtības, ko ietver pats jēdziens, – okupācija ir vai nav noziegums?**

– Morāli tas ir nepareizi – lietot spēku, lai uzspiestu savus noteikumus citai valstij. Mēs pašreiz arī varam vērot lielas debates ap ASV došanos uz Irāku. Tas ir jautājums, protams, par likumību ANO ietvaros un izpratnē.

– **Bet Latvija no Padomju Savienības izgāja kā uzvarētāja – kā neatkarīga valsts. Domāju, ka šeit vietā būs atbildēt ar Čerčila vārdiem: “Uzvarai ir jābūt augstsirdīgai un cēlsirdīgai.”**

– **Latviešu tautu apdraud okupantu klātbūtne! Jūs piekrišat, ka okupācija un kolonizācija vismaz morāli ir noziegums. Vai nozieguma seku nelikvidēšana arī nav noziegums? Vai Latvijas nedekolonizēšana nav noziegums?**

– Jautājums, kā to darīt. To nedrīkst darīt, apdraudot cilvēktiesības. Ar sekām var cīnīties, veicinot latviešu valodu un kultūru. Latvija ir vienīgā vieta, kur jūs varat runāt latviski, un visiem, arī krieviem, tas ir jārespektē.

– **Ja latvieši negrib, ka šeit dzīvo okupanti, ko tad darīt?**

– Bet ja šie cilvēki te jau dzīvo, tad viņiem ir tiesības to darīt! Eiropas Savienībai ļoti svarīgas ir tieši cilvēktiesības. Jūs man jautājat par Eiropas Savienības morālajām vērtībām. Gribu atgādināt, ka viena no tām ir demokrātija, kur cilvēka individuālajām tiesībām ir milzīga loma.

– **Vai Eiropas Savienībā cilvēktiesības ir augstākas par Tautu tiesībām?**

– Es pilnīgi piekrišu jūsu viedoklim par to, ka, liekot par prioritāti individuālās tiesības, tas var nonākt pretunā ar nāciju tiesībām. Jūsu analīze ir pilnīgi pareiza – Eiropas Savienībā, protams, ļoti liela prioritāte ir cilvēktiesībām. ❖

Sarunu pierakstīja
Līga MUZIKANTE

HOMOSEKSUĀLISMS IR ĀRSTĒJAMS. JĀRADA IESPĒJAS TO DARĪT!

Latvijā ir aizsākusi darbību kristīga kustība, kura var sniegt garīgu atbalstu un palīdzēt izārstēties tiem homoseksuālistiem, alkoholiķiem, narkomāniem un citiem kādas atkarības nomāktajiem, kuri to patiesi vēlas. **Publicējam kustības EFATA kontaktāruni:**

9138841

Veselie latvieši, mūsu pienākums ir pieprasīt, lai homoseksuālisti ārstētos, nevis ar savu sātansko propagandu deģenerētu mūsu tautu! Saglabājiet šo tālruni un uzstājiet, lai visi jums zināmie homoseksuālisti meklētu palīdzību!

EIROPAS SAVIENĪBA UZ VIENU ROKU AR KRIEVIJU

Eiropā – Eiropas Savienības cenoši, integrācijas ideoloģijas “bīdītāji” par vienu no būtiskākajiem argumentiem, kādēļ Latvijai noteikti jākļūst par Eiropas Savienības dalībvalsti, min aizsardzību no Krievijas politikas un iespējamā militārā iebrukuma. Taču Krievijas informatīvās aģentūras *Regnum* (www.regnum.ru) izplatītajā materiālā ar nosaukumu **“PROJEKTU KOMITEJA: VAI VALDĪBA EFEKTĪVI AIZSTĀV KRIEVIJAS NACIONĀLĀS INTERESES? NEPIECIEŠAMĪBA UN AKTĪVAS RĪCĪBAS POTENCIĀLS BALTIJĀ”** lasāms gluži pretējais, citējam:

“Liča kara priekšvakarā, mēs no jauna redzam, kādu lomu bruņotu konfliktu radīšanā spēlē politiskās un sabiedriskās elites atbildība vai bezatbildība. Tagad, kara priekšvakarā, mēs no jauna redzam, kā demonstratīvi un daudz gadu garumā notikušie nacionālo interešu un internacionālo standartu pārkāpumi kļūst par masu nelaimju, nāves un sabrukuma iemeslu. Un mēs nevaram pieļaut, ka izveidotos jauns Krievijas nacionālo interešu un civilizācijas standartu noniecināšanas centrs, kurā nobriestu konflikts, uz mūsu Rietumu robežām – Baltijas reģionā. [...]”

Projekta komiteja ir pārliecināta, ka **Krievijas valdības rīcībā ir tieši un likumīgi resursi Latvijas ietekmēšanai**. Viens no tiem: **likvidēt** juridiski nelegālo “Latvijas nepilsoņu” statusu, piešķirot “krievvalodīgajiem” Latvijas iedzīvotājiem pilsonību un balsstiesības – *vai arī tiks juridiski apstrīdēta Latvija iestāšanās ES*. Tas ļaus “krievvalodīgajiem” Latvijas iedzīvotājiem izvēlēties starp piespiedu asimilāciju, kas ir pretunā visiem civilizēto un it īpaši Eiropas valstu standartiem, – un pilntiesīgu pilsonisku eksistenci ar Krievijas atbalstu. [...]”

Projekta komitejas dokumentā sadaļā **“Pilsonība”** rakstīts: “1991.gada 15.oktobrī Latvijas parlamentis pieņēma likumu “Par Latvijas pilsoņu tiesību atjaunošanu un naturalizācijas pamatnoteikumiem”. Likums paredzēja atzīt par pilsoņiem tikai tos, kuri tādi bijuši līdz 1940.gada 17.jūnijam un viņu pēcnācējus. Šāds lēmums pamatojās uz tā brīža politikājam un pie varas esošo *Atmodas* darbinieku interesēm, kuru mērķis bija nobīdīt no politiskās skatuves Latvijas neatkarības pretiniekus un vispārdemokrātiskās nometnes konkurentus – *Atmodas krievu darbiniekus*. *No tā brīža ikviens mēģinājums liberalizēt pilsonības likumdošanu, tās pielāgošanu vispārcivilizētiem un eiropiešiem standartiem guvis panākumus tikai ar lielu iekšēju spiedienu*. 2003.gada 1.janvārī Latvijā dzīvo 506 177 nepilsoņi. Latvijas neatkarības gados *naturalizējušies un pilsonību ieguvuši 58 405 cilvēki*.”

Projekta komiteja uzskata, ka minimālās Krievijas politiskās sabiedrības prasības attiecībā uz minoritātem, ko ne vienu reizi vien paudusi Krievijas Iekšlietu ministrija, tikš izpildītas pēc Eiropiešu standartu pieņemšanas Latvijā. Šajā sakarā Latvijai jāpievienojas *Eiropas minoritāšu konvencijai, Eiropas pilsonības konvencijai, Eiropas hartai par nacionālo minoritāšu valodu*, skaidri garantējot šo normu realizēšanu Latvijas likumdošanā un praksē. Šodien vislielākās pretunas ar Eiropas Savienības normām ir lēmumā no 2004.gada septembra visās skolās ar krievu apmācības valodu pāriet uz apmācību latviešu valodā.

Latvijas integrācija Eiropā Krievijai dod vairākas iespējas ietekmēt Latvijas politiku. Lai piespiedu Latvijā ievērot krievvalodīgās minoritātes tiesības, Krievijai aktīvi jādarbojas starptautiskajā arēnā. Galvenais līdzeklis iedarboties uz Latviju no Krievijas diplomāta puses tradicionāli ir Eiropas Padome un EDSO. Pēc Krievijas iniciatīvas Latvijā darbojas EDSO. Eiropas Padome veica novērošanu, kā Latvijā tiek ievērotas cilvēktiesības. 2003.gada janvārī ES komisārs minoritāšu jautājumos Keuss nāca klajā ar paziņojumu, ka Latvija nav izpildījusi savas saistības, kādas tai uzliek EDSO, kas dod iespējas **Krievijai no jauna aktualizēt jautājumu par monitoringa atjaunošanu Latvijā.**”

Izlasot šo dokumentu, apstiprinās aizdomas, ka visi, kuri stāsta, ka ES pasargās Latviju no Krievijas, gluži vienkārši melo. Krievija ar Eiropas Savienību jau sev savā starpā vienojušās par politiku Latvijā.

Un vēl kāds būtisks jautājums: “Kā interesēs strādā Integrācijas ministrs Nils Muižnieks, jo arī viņš ir dedzīgs Minoritāšu konvencijas aizstāvis?” ❖

LATVIEŠI!

Mudināsim okupantus aizbraukt no Latvijas ātrāk, pirms vēl nav pieņemts likums par Latvijas dekolonizāciju!

Mums atbrīvosies daudz ērtu dzīvokļu un labu darbavietu. Kamēr ipašumu attiecības vēl nav sakārtotas, visi okupanti nelikumīgi iegūtos ipašumus var pārdot, bet par saņemtajiem līdzekļiem iekārtoties uz dzīvi etniskajā dzimtenē.

Latviešu pienākums ir aicināt un kategoriski norādīt uz esošajām iespējām jau tagad repatriēties!

SAVIENĪBA-1,

ko vada **Nikolajs Gromovs**, palīdz repatriantiem iekārtoties Krievijā.

Adrese: **Rīga, Artilērijas ielā 65a - 301**
tel. **7313746**

VAI KĀRLIM STREIPAM NETĪT MAKŠĶERES?

– Nu, ko Jūs! Drīzāk jau ministri demisionēs, bet ne Streips atstās savu sargtorni. Pederastus, bet it īpaši Streipu, taču aizstāv pats Kolāts. Tikai teikt gan to nedrīkst, lai nepiešūj kriminālnoziegumu kā Aivaram Gardam.

– Bet kāpēc tāds Streips – rupjš un lielīgs pederasts – radio ir vajadzīgs? Reizēm taču atbrīvo no darba par vismazāko pārkāpumu. Jeb varbūt viņiem trūkst žurnālistu?

– Tad tajautājums! Pat muļķim taču redzams, ka tas Streips ir speciāli tur nolikts, jo tikai pederasti varot ar tādu agresivitāti un nesmalkumu noriet visus, kuru viedokļi mūsu valdības politikai nav vēlama. Neviens normāls žurnālists šinī gadījumā uz to nebūtu spējīgs.

– Bet tam Streipam pašam vismaz aiz kauna vajadzētu ielīst zemē – tāda sakāve tiesā pēc tās plāšanās! Neviens taču viņu tur neaizstāvēja – ikviens izteica sašutumu.

– Tas viss ir nieks priekš Streipa vaiga, ja viņš pazītu kauņu, tad nebūtu tas, kas patiesībā ir.

Lai gan Ventspilī ir problemātiski uz ielas dzirdēt latviešu mēlē ko runājam, bet apmēram šādu dialogu palaimējās saklausīt pie autobusu pieturas. Tātad cilvēki runā, debatē – nosplaujas uz to pederastu, bet tā klusītiņām, aiz stūra, kas neko nedod. Ir atklāti un droši jāpieprasa attiecīgām amatpersonām atbrīvot no darba radio un televīzijā žurnālistus – pederastus, kuri reklamē savas perversijas un pazemo cilvēkus.

Gribam izsacīt prieku un apsveikt Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāja vietnieces Līgu Muzikanti un Līgu Krievīņu par drosmīgi aizstāvēto godu un cieņu tiesā 1. aprīlī. Tikai pašas saviem spēkiem viņas aizstāvēja sevi, un patiesība uzvarēja. Bet Kārlis Streips, pēc savas izgāšanās tiesā, neko nav izsecinājis. Joprojām mūsu “varonis” savā vadītājā radio raidījumā kā bodnieks personīgajā bodītē nelaiž pie vārda tos, uz kuriem viņam ir “zobs”, sūta ārstēties visus, kuri nosoda viņa pederastiju, un turpina nīrgāties par, viņaprāt, mazo saujiņu nacionālpatriotu, kuri, it kā negūstot atbalstu tautā, aizmirdams, ka tikko tiesā viņam izteica sašutumu ne vien “maza saujiņa”, bet ikviens, kas tur atradās. Vienīgie viņa pielūdzēji ir tie tradicionālie zvanītāji uz “Brīvo mikrofonu” ar sen jau pazīstamajiem banālajiem glaimiem. Atbaidoši, ja tādām pederastu pakalīžām ir arī dēli, kuri pakalpiģi tiktu upurēti visādiem streipiem.

Tumsa šodien ir liela, un tā pieliek visas pūles, lai mūsu tautu iznīcinātu, taču mums ir jāvar nosargāt Patiesību. Smelsim iedrosmi no mūsu bezbailīgajiem jauniešiem un parādīsim tādēim streipiņiem, viņu darba devējiem un aizstāvjiem, tāpat attiecīgajiem valdības pārstāvjiem viņu īsto vietu – lai viņi kopā dodas uz Eiropas Savienību paši, lai klanās tur tām “eirovērtībām”, bet lai liek mierā latviešu tautu – tā dzīvos ar savu sentēvu tikumības normām un aizstāvēs morāli ētiskos principus, nosargājot tautas dvēseli.

Juris OZOLIŅŠ
Kārlis ŠTEINS
Valentīna ŽŪKA
Mirdza BŪMEISTERE
Biruta SPRINĢE
Voldemārs GŪTMANIS
Aina LEPSTE
Jānis ZĪVERTS
Steidzīte FREIBERGA

OKUPANTU PREŠĒ

Veski Segodņa
11.04.03.

Avīze sniedz teicamu vielu pārdomām: “Kā zināms, trešdien Eiropas Parlaments ar balsu vairākumu nobalsoja par Latvijas, Lietuvas un Igaunijas uzņemšanu Eiropas Savienībā. Par šo notikumu ziņoja visi Latvijas masu saziņas līdzekļi. Bet gandrīz neviens no mūsu kolēģiem “nav pamanījis” nozīmīgu rekomendāciju Latvijas Republikas vadībai, ar kuru Eiroparlamenta vārdā uzstājās vācu deputāte Elizabete Šrēdtere. Eiropas Parlamenta drošības, iekšējās un ārējās politikas komitejas locekle Elizabete Šrēdtere aicināja mūsu valsts vadību tūlīt pēc Eiropas Parlamenta pozitīvā balsojuma par Latvijas uzņemšanu ātri uzsākt risināt pilsonības jautājumus. Vācu parlamentāriete iestājās par to, lai ievērojami tiktū atvieglota pilsonības iegūšana.

Pēc E. Šrēdteres domām, iespējama arī tā dēvētā pilsonības “nulle variantā” ieviešana. (Piešķirt pilsonību visiem okupantiem bez naturalizācijas procesa iziešanas – red.piez.) Tas gan esot atkarīgs no Latvijas varas pārstāvju ieskatiem, uzskata *eiropadeputāte*. Bet E.Šrēdtere ir pārliecināta: bez krievvalodīgo iesaistīšanas Latvijas politiskajā un sabiedriskajā dzīvē, bez sabiedrības integrācijas mūsu zemei būs grūti kļūt par patiesi demokrātisku valsti un panākt to, ka lielākā daļa krievu referendumā teiktu “jā” Eiropas Savienībai. [...]

Pirms Eiropas Parlamenta balsojuma ES komisārs paplašināšanās jautājumos Ginters Ferhoigens uzsvera: Eiropas Savienības institūciju uzmanības centrā, kā jau tas bijis agrāk, būs jautājumi, kas saistīti ar kandidātvalstīs notiekošo minoritāšu tiesību nodrošināšanu un integrāciju. Eiropas Parlamenta prezidents Pits Koks bija vēl kategoriskāks: “Mēs uzmanīgi sekosim tam, lai kandidātvalstis izpildītu katru savu solījumu un katru ES rekomendāciju punktu. Ja tās atkāpsies no šiem solījumiem, mūsu reakcija būs stingra.” ❖

VĒSTULE

Laikraksta redakcija saņēma sūtījumu no Aivara Gedroica ar divām vēstulēm – viena Inta Cālīša vēstule Aivaram Gedroicam, otra – Aivara Gedroica atbilde Intam Cālītim. Šī sarakste ir interesanta, tādēļ nolēmām to publicēt. Ints Cālītis, bijušais Tautas frontes aktīvistis, savā vēstulē uzskatāmi parāda, ka visi ideāli viņam kaut kur ir pačībējuši, ja vien vispār tādi bijuši. Diemžēl viņš tāds nav vienīgais. Paldies Aivaram Gedroicam par atbalstu!

INTA CĀLĪŠA VĒSTULE AIVARAM GEDROICAM

Labdien!

Mani neaizkustina Gardas kunga “deokupācija, dekolonizācija un demilitarizācija”. Tas viss jau ir bijis. Atcerēsimies, ka tas bija Pilsoņu komitejas vadītāju lozungs. Slavenie trīs “d”. Tagad ne Grīnblats, ne Straume, nedz arī citi toreizējie Pilsoņu komiteju aktīvistu neatceras to laiku, kad katrs “Pilsoņa” numurs kļūst par civilokupantiem un kopā ar Interfrontes avīzīti “Edinstvo” apkaroja Latvijas Tautas frontes politiku.

Kopš tā laika neviens sveštāutietis nav izbraucis no Latvijas šīs kļūgāšanas dēļ. Arī “Nelokāmā Patriota” (citāts no Jūsu kartiņas) Gardas un viņa piekritēju pūles diemžēl nevainagosies panākumiem. Varam paredzēt, ka pēc desmit gadiem maz kāds atcerēsies Gardu un viņa teikto. Tad šeit, iespējams, būs ASV armijas bāzes un latvju zeltēnes dzemdēs krāsainus mazuļus – Eiropas Savienības pilsoņus.

Lūdzu velti nevalkāt Gunāra Astras vārdu. Jūs viņu nepazināt un vienīgās ziņas par viņu Jūs varētu būt ieguvusi no žurnālistu publikācijām, vai nožēlojamās Māra Ruka grāmateles. Pat tad, ja pēc gadiem vēsturnieki arhīvos atradīs vienīgo sacerējumu, kas liecinātu par Gunāra uzskatiem – viņa “Pēdējo vārdu” no

1983.gada prāvas, viņš paliks Jums un jebkuram gardam neaizsniedzams.

Par Abrenes novadu. Man kļūst drūmi iedomājoties, kāda katastrofa piemēklētu mūsu tautu, ja jau rīt dien Krievija atdotu šo teritoriju Latvijai. Klāt nāktu vēl daži simstūkstoši sveštautieši, ko gardistiem vajadzētu deportēt uz Austrumiem!

Ar cieņu,

Ints CĀLĪTIS

AIVARA GEDROICA ATBILDE INTAM CĀLĪTIM

Esiet sveicināts, Cālīša kungs!

Jūsu vēstule man bija negaidīts pārsteigums, jo nebiju jau rakstījis Jums, bet Jūsu radiņiekam Bernātos. Tomēr paldies, ka tērējāt manis dēļ papīru un pastmarku. Teikšu godīgi, kā cilvēks un politiķis Jūs man nesimpatizējat, un neizjūtu īpašu vēlšanos ar Jums sarakstīties, taču vismaz uz šo Jūsu vēstuli gribu atbildēt.

Jā, Jums taisnība, PK (Pilsoņu komiteja) lideri ir nodevuši savus agrākos ideālus un patlaban brāļojas ar kādreiz nīsto un apkaroto “4.maija” režīmu. Nu un kas par to? Toties ir joprojām tādi cilvēki kā Garda un Co, kuri vēl arvien konsekventi aizstāv nepieciešamību deokupēt – dekolonizēt Latviju.

Kas attiecas uz PK izvērsto LTF (Latvijas Tautas fronte) kritiku, tad tikai tagad es saprotu, ka tā toreiz tiešām bija pareiza un pamatota. Kas tad noveda Latvijas ekonomiku līdz sabrukumam, ja ne LTF?

Ja **Aivara Gardas** un viņu domubiedru pūliņi līdz šim nav vainagojušies panākumiem, tad tas ir tikai tādu pasīvu “malā stāvētāju” (negribas rakstīt – nodevēju) dēļ, kā Jūs, kuri nepalīdz viņiem šai Svētajā Cīņā.

Ja Jūs būtu Īsts Latviešu

Patriots, Jūs nekad nesamierinātos ar okupantu noziedzīgo klātbūtni Latvijā. Diemžēl Jums līdzīgu tipu Latvijā ir ļoti daudz, bet tas nenozīmē, ka mēs, Patrioti, atkāpsimies no saviem principiem.

Par ES Jums ir taisnība, bet tādā gadījumā jājautā – kāpēc Jūs balotējāties uz 8.Saeimu no tādas partijas, kura tieši grib mūsu tautas asimilāciju un sajaukšanos ar “krāsaino rasi”? Turklāt tā vēl atbalsta VVF – mūsu tautas slepkavu!

Es, atšķirībā no Jums, balotējos no “Mūsu Zemes” saraksta. Šī, tāpat kā **Aivara Gardas** pārstāvētā Latviešu partija, ir stingri, konsekventi pret iestāšanos ES. Bet Jūs tak’ referendumā laikam balsosīt “PAR”! Ko tad gaužatīties par “krāsainiem” latvju mazuļiem?

Gunāru Astru tiešām personīgi pazīt nevarēju, jo, kad viņš nomira, man bija nepilni 14 gadi, toties abas grāmatas (gan M.Ruka, gan B.Eglītes) par viņu esmu lasījis un priekšstats par viņa personību man ir radies. Esmu 100% pārliecināts – ja cienītais Astras kungs jau 1983.gadā droši un atklāti protestēja pret Latvijas pārkrievošanu, viņš, ja būtu dzīvs, tagad noteikti kopā ar Aivaru Gardu cīnītos par Latvijas dekolonizāciju tāpat, kā to dara viņa atraitne Herta Līvija. Savukārt Jūs viņš pelnīti dēvētu par nodevēju.

Visbeidzot, kas attiecas uz Abreni – ja tiešām kādreiz notiks tāds brīnums, ka Krievija mums šo teritoriju atdos, tad, loģiski, ka tai nāksies aizvēkt no Abrenes arī visus savus kolonistus. Lai nu kā tur būtu, mēs nekad nedrīkstam brīvprātīgi piekrist savas valsts daļas zaudējumam, tāpat kā Japāna nekad neatdos Krievijai Kuriļu salas.

Lūk, tas būtu īsumā viss, ko gribēju darīt Jums zināmu! Palieku cerībā, ka pēc 10 gadiem Aivaru Gardu un viņa domubiedrus gan atcerēsies, bet Jūs – diezin vai!

Bez īpašas cieņas, taču arī bez naida

Aivars GEDROICS

KO IR TEIKUSI LĪVIJA HERTA ASTRA PAR AIVARU GARDU UN GUNĀRU ASTRU 2002.GADĀ

Atkārtojam fragmentu no intervijas ar **Gunāru Astras** atraitni **Hertu Līviju Astru**, kura bija publicēta pagājušajā gadā, “DDD” 8. numurā, ar nosaukumu “Izcīnot brīvību”.

– **Astras kundze, kā jūs vērtējat Latvijas Nacionālās frontes darbību? Vai Gunārs Astra atbalstītu Aivara Gardas cīņu un darbu?**

– Aivars Garda ir burtiski Gunāra Astras domu turpinātājs. **Gunārs izvirzīja tieši tos pašus jautājumus, kurus Garda tagad virza uz priekšu.** Gunārs tajā laikā saņēma ļoti lielu pretestību, viņu apcietināja. Arī tad latvieši teica, ka ir par traku un ka tā jau nu runāt nevar! Tāpat arī tagad Aivaram Gardam saka! Ir brīnišķīgi dokumenti, kurus Aivars Garda rakstīja, piemēram, Eiropas Savienības komisāram paplašināšanās jautājumos **Ginteram Ferhoigenam.** Garda katrā ziņā ir humāns cilvēks. Intervijas, piemēram, radio SWH, arī krievu raidījumos un citur, ir bijušas ļoti pareizas. Kādā raidījumā kā piemēru Garda minēja krievus, kas savā laikā nodedzināja Maskavu, lai tikai uzvarētu ienaidnieku un savu zemi nosargātu. Viņam jautāja, vai arī viņš varētu Rīgu dedzināt lai tikai Latvija būtu brīva? Garda bija tik drosmīgs, ka atbildēja apstiprinoši, jo pēc tam Rīgu var atjaunot. Tā bija brīnišķīga intervija. Galvenais, kas viņam ir – tā ir labsirdība un humānisms, un tas pievelk cilvēkus, daudzus cilvēkus! Viņam ir starojums un ticība, ka viss izdosies. Es piekritu visiem viņa vārdiem un domām! Latvijā ir ļoti daudz potenciāli spēcīgu un varonīgu cilvēku. Tā ir māksla viņus pacelt un mēģināt humānā un gudrā veidā iet pret netaisnību. Tas ir ceļa sākums! Paldies Gardas kungam! ❖

VĒSTURES VILTOTĀJI

Kārlis REBIŅŠ

Par pagājušajiem laikiem, kariem, karavadoņiem, politiķiem un valdniekiem, dažādiem notikumiem, isi sakot vēsturi, mēs visbiežāk uzzinām no literatūras, galvenokārt no vēsturnieku sacerētajām grāmatām. Bet mēs zinām, ka dažādi politiskie režīmi vēsturi raksta pēc sava prāta. Komunisti to pielāgoja savam vajadzībām, pasaules bagātāko žīdu varā nokļuvušie imperiālisti vēsturi raksta atbilstoši savām interesēm. Par salīdzinoši nesensiem notikumiem, kuriem vēl ir dzīvi aculiecinieki, mēs vēsturisko patiesību varam uzzināt no šo cilvēku liecībām. Tad, salīdzinot vēstures grāmatās rakstīto ar aculiecinieku stāstīto, mēs varam pārliecināties, ka vēsture tiek grozīta un kropļota atkarībā no tā, kas šo vēsturi raksta.

Sevišķi daudz pret vēsturisko patiesību grēkots tiek rakstot par Otrā pasaules karu, tā cēloņiem un kara izraisītājiem. Diemžēl arī Latvijas vēsturnieki, aprakstot Otrā pasaules kara gaitas, latviešu varonīgo leģionāru cīņas, īpaši aizstāvēt Kurzemes cietoksni, bieži izdara kļūdainus secinājumus, tā laika notikumus pārādot kļūdainā skatījumā.

Mēs zinām, ka latviešu leģionāri aizstāvēja savu Dzimteni, noturēja Kurzemē fronti pret milzīgu krievu armijas skaitlisko pārspēku, kur bieži vienam leģionāram pretī stājās desmit un vairāk ienaidnieka karavīru. Šī Kurzemes aizstāvju varonība paglāba daudz tautiešu dzīvības, deva iespēju daudziem latviešiem doties trimdā, nevis nokļūt čekas moku kambaros un Sibīrijā. Tagad kā varoņi tiek uzteikti dezertieri, kurelieši, kas slēpās mežos un savus ieročus vērsa pret tiem varonīgajiem karavīriem, kuri cīnījās ar krievu bolševiku karapūļiem. Latviešu leģionāri bija drošsirdīgi vīri, kādu par nožēlu tagad ir ļoti maz. Pagāja 16.marts – latviešu leģionāru piemiņas diena. Un atkal mūs aicināja palikt mājās, neatcerēties mūsu varonīgos cīnītājus. Kauns, ka šādu aicinājumu pērn un šogad atbalstīja arī Nacionālo karavīru priekšsēdis Nikolajs Romanovskis.

Vislielākā vēstures viltošana notiek, runājot par Otrā pasaules kara izraisīšanu. Otrā pasaules kara neizraisīja **Hitlers**, bet pasaules bagātākie žīdi, **Cērčils** un **Rūzvelts**. Tāpat joprojām kļūst leģendas par gāzes kamerām, kurās nonāvē-

ti 6 miljoni žīdu. Tie ir žīdu vēsturnieku sacerēti meli.

Tagad, kad amerikāņi uzbrūk neatkarīgajai Irākai, mūs atkal baro ar meliem. Tā nav cīņa pret terorismu, visam pamatā ir amerikāņu ekonomiskās intereses – kā sagrābt Irākas naftas laukus. Un jāsecina, ka daudzi latvieši uzķeras uz šīs žīdu propagandas makšķeres un pūš amerikāņu stabulē. Nebūtu ko brīnīties, ja tā būtu tā saucamā Latvijas Valsts prezidente **Viķe-Freiberga**, vai ārlietu ministre **Sandra Kalniete**, kuras klanās **Bušam** un lordam **Robertsonam**. Par nožēlu to dara viens otrs, kurš sevi uzskata par latviešu patriotu. To mēs varam lasīt “**LL**” **Kārļa Reimaņa** un **Armanda Māliņa** sacerējumos. Prātiņ nāc mājās! Uzskatu, ka mūsu avīzē “**Latvieti**” nav vietas šādām publikācijām. Cilvēki nezina vēsturi! Kad **Huseins** karoja ar Irānu, tad viņš amerikāņiem bija labs un amerikāņi viņam deva ieročus, jo toreiz Irāna bija padzinusi amerikāņu kakla kungus un viņu sulaiņus. Atcerēsi-



Kārlis Rebiņš savu māju Amerikā bija drosmīgi “izgreznojis” ar plakātu, uz kura rakstīts: “Following Bush into a war is like following Neil Bush into a bank” (“Sekot Bušam karā ir tas pats, kas uzticēties Neilam Bušam bankas lietās”)

mies arī citus gadījumus, kad Amerikas dusmas un atriebību izpelnījās tie, kuri nepakļāvās amerikāņu imperiālistiem. Tā bija ar **Kadafi** Lībijā, ar **Fidelu Kastro** Kubā. Kastro nebija nekāds komunisti, amerikāņi viņu par tādu pataisāja. Kastro vienkārši atbrīvoja kubiešus no amerikāņu kundzības un tādēļ izpelnījās amerikāņu naidu.

Vēsture joprojām tiek kropļota, bet meliem ir isas kājas. Mīļie latvieši, neticiet žīdu vēsturnieku sacerētajām pasakām! ❖